Any 60.—N.º 19878.—Preu: 30 cts.

Divendres, 24 de juny de 1938

ABONAMENTS

Barcelona, etcè... ... ... 7 Ptes.
Catalunya i territori de la República, trimestre. ... ... 21 »
Amèrica llatina i Portugal, trimestre. 24 »
Països convent postal, id. ... ... 30 »
Altres països, id. ... ... 60 »

DIARI D'AVISOS I NOTICIES

ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFA

LA PUBLICITAT

REDACCIÓ: BARBARA, 11 i 13 — TELEFON 19609 BARCELONA ADMINISTRACIÓ: RAMBLA CATALUNYA, 64 — TELF. 70180

LLEGIU A DARRERA PAGINA
LA TUMULTUOSA SESSIO
D'AHIR ALS COMUNS

La suprema raó

Ha parlat el Govern. Una vegada més, per boca del seu President, la República ha dit al món la suprema raó de la lluita que sostè contra el feixisme invasor. I més que al món, la veu del Govern s'adreçava a les democràcies, en un sentit clar, incontrovertible, dels punts sobre els quals recolza la resistència del poble espanyol. No ha estat, però, el discurs del President un discurs més. Ni calia, tampoc, que el Govern reclamés del poble que representa un major esforç ni un major sacrifici que facin possible una resistència més eficaç. El poble, sap ja que no té cap altre camí que el de guanyar o perdre, i farà el que calgui per no ésser vençut. Això ho sap el Govern, i és per això que el senyor Negrín, més que no pas repetir conceptes anteriors i mantenir la consigna—d'altra banda, prou arrelada en l'ànima popular—de resistir, ha volgut fer un discurs que, més que cap altra cosa, era l'exposició clara i contundent de les raons sobre les quals es basa la nostra lluita.

No negarem pas la nostra impaciència davant l'anunci que el Govern parlaria al país. I no era una impaciència, hipotecada d'antuvi, per unes prometeneces més o menys realitzables, ni era tampoc la impaciència dels que ja s'ho veien tot resolt. No. La nostra impaciència obeïa unes altres raons. Era la impaciència del demòcrata, del republicà, del catalanista, que, tot i adonant-se que les democràcies ens han vingut fent el buit, el nostre poble no havia sabut adreçar-se a les democràcies amb el llenguatge que la suprema raó de la nostra guerra exigia: amb la paraula i amb el fet. Perquè tampoc no hauria estat pas gens correcte, ni digne, ni seriós, que Espanya digués al món per què lluitava, i l'obra no hagués respost a la intenció. No hem d'oblidar pas, que per a la mentalitat internacional l'Espanya lleial apareix sota una denominació comuna: l'Espanya roja. La qual cosa s'interpreta que en el territori que la República controla ni hi ha llei, ni justícia, ni respecte a les idees, ni autoritat, ni govern. I era necessari que, un cop el Govern promulgà els seus fins de guerra, vingués una declaració formal, noble, sincera, del que volien dir i han de dir aquells punts sota el guiatge dels quals es disposava a continuar la guerra i a guanyar-la.

I és això el que suara ha fet el Govern. Justificar quina és la suprema raó que ens fa sentir, àdhuc al davant dels esdeveniments de la guerra, més optimistes que mai, i més que mai disposats a continuar lluitant. No hem pas d'escatir punt per punt els conceptes en què el discurs del cap del Govern de la República recolzava. Ni hem d'amagar, tampoc, la nostra personalitat de republicans convençuts. Volem, això sí, emparant-nos en aquesta personalitat, remarcar allò que considerem indispensable. Espanya lluita per una República democràtica en la qual els privilegis de classe hi siguin foragitats. No lluita, doncs, ni per una ideologia determinada, ni pel predomini inescaient d'una tendència totalitària. Lluita per la seva independència, per la seva existència com a nació lliure i rectora dels propis destins. Heus ací, en ben poques paraules, resumida la suprema raó. I emparant-nos en ella, tots els que sentim des del més pregon de la nostra consciència ciutadana aquests ideals de República democràtica, hem de reclamar un lloc d'honor en la lluita.

Cal, això sí —ja ho hem apuntat abans—, que l'acció respongui a la paraula. Que el món es convenci, finalment, que a l'Espanya roja, el Govern mana i el poble obeeix; que l'exèrcit no és un exèrcit monopolitzat, sinó que és un exèrcit en el qual, des dels anarquistes als republicans, no hi ha altra voluntat que la de vèncer, ni altra autoritat que la de la República. Que les idees es respecten. Que les autonomies exerceixen, dintre la República, la missió que tenen dret a exercir. En una paraula: que Espanya, envaïda i tot, venuda, per uns fills traïdors a l'honor i a la terra, vol continuar essent Espanya i res més que Espanya. Es aquesta la suprema raó. I és això el que el Govern ha volgut dir.

Catalunya—la primera autonomia dintre l'Espanya comprensiva i justa—, que sap el que es juga en la present guerra d'invasió, haurà rebut esperançada la declaració que dissabte pronunciava el cap del Govern. L'haurà rebuda esperançada, perquè vol que la seva personalitat de poble lliure es mantingui en el caliu de la guerra i després de la victòria. I els catalans, que sabem quin és el nostre deure, reclamem que les impaciències es calmin, i, avui per avui, sota el guiatge d'allò que els tretze punts representen, sigui obra i acció la conducta a seguir per un Govern que sap que compta amb un poble disposat a tots els sacrificis. Altrament, ni les democràcies ens escoltarien, ni hauríem posat de la nostra mà tot el que calia perquè la guerra es decantés al nostre favor. I encara no hem pensat en el nostre suïcidi.

J. Old i Mulet

Entre acords i violacions

Mr. Chamberlain ha tramès «noves i apressants reclamacions a Burgos»

L'opinió anglesa està decepcionada i irritada per les noves agressions.-Mr. Attlee inicia un altre debat als Comuns

Un article de Mr. Blum sobre l'actitud del Govern francès

París, 23. — El vaixell anglès que els facciosos han enfonsat al port de València, no és solament un vaixell de comerç anglès, sinó que és també el vaixell simbòlic de l'optimisme dretà, que creia ja d'acord Roma, França i Anglaterra per a resoldre el problema espanyol. El nou bombardeig dels facciosos demostra que existeixen potències que no volen evitar un conflicte internacional i que cerquen dissimular llurs responsabilitats amb una eventual guerra europea.

El cert és que no solament Roma ha suspès les seves converses amb Chamberlain, sinó que fa publicar informacions desagradables per al primer ministre anglès. En efecte, tota la premsa feixista ha publicat que Ciano no ha demanat absolutament res a lord Perth, i que no és veritat que hagi expressat el desig de veure posat en vigor com més aviat millor l'acord anglo-italià. Aquesta afirmació fou desmentida ahir per Chamberlain als Comuns. El primer ministre declarà que Itàlia havia demanat la posta en vigor de l'acord anglo-italià, confirmant que això depèn de l'arranjament de la qüestió espanyola.

Chamberlain ha fet aquesta declaració després d'insistents preguntes de l'oposició. Però ¿quin és aquest arranjament? Heus ací el misteri i l'interès. En certs cercles de dreta i moderats francesos es presenta al Govern la solució del problema espanyol en la següent forma: només Berlín guanya amb la guerra d'Espanya i els altres ho perden tot.

La realitat s'ha encarregat de dissipar les campanyes artificials: els bombardeigs dels vaixells anglesos subratllen cada vegada més el xantatge de Mussolini: els alemanys demostren que l'Eix no ha estat creat per a afavorir els plans del feixista francès Malvy, i la República espanyola, amb la seva resistència de dos anys, demostra que fracassaran tots els càlculs internacionals que no tinguin llur base en la justícia internacional. — Agència Espanya.

L'acord del Comitè

L'OPINIO ANGLESA ESTA DESORIENTADA

LA PREMSA TORNA A OCUPAR-SE DELS BOMBARDEIGS DE BARCELONA, DE LES NOVES AGRESSIONS ALS VAIXELLS BRITANICS

I parla de les bones disposicions d'Itàlia!

Londres, 23 (Per telèfon.) El's diaris d'avui parlen dels nous bombardeigs que ha sofert Barcelona darrerament. D'onze nits — diu el "Daily Telegraph", Barcelona n'ha estat bombardejada déu. Sobretot avui porten una descripció del bombardeig darrer que hi ha hagut en aquesta ciutat, en el qual els avions han llançat les bombes des de sobre els núvols, sense que per conseqüent pugui dir-se que tiraven sobre cap objectiu precís, ni militar ni de cap caràcter; tot plegat només per a aterroritzar i assassinar la població civil.

Continuen parlant els diaris dels nous atacs de què són objecte els vaixells britànics en els diferents ports llevantins. Gradualment aquests continuats bombardeigs van augmentant la intranquil·litat de l'opinió pública, que no està satisfeta per l'actitud del Govern britànic.

D'altra banda les noves que els diaris porten d'Itàlia demostren que a Roma ha estat ben acollit el projecte de retirada de voluntaris estrangers aprovat pel Comitè de No Intervenció. Adhuc algun diari parla que el general Graziani ha estat al territori de Franco per a preparar la retirada immediata de 10.000 soldats italians. No obstant, sembla que la preocupació més greu que actualment tenen els italians no és precisament la qüestió d'Espanya, sinó la situació interior del seu país. La collita del blat és pèssima, e Ipa ha d'ésser fet amb una barreja de diferents farines, cosa que produeix un pa de molt mala qualitat i ha provocat moltes protestes entre el poble italià. Davant d'aquesta situació Itàlia pensa comprar blat a l'estranger per valor de 20.000 lliures esterlines.

Un indici que la situació interior d'Itàlia és bastant seriosa és que Mussolini fa prop de quinze dies que s'ha retirat a Forlí, cosa que només fa quan hi ha algun problema greu que requereix que ell concentri tota la seva atenció per tal de cercar-li solució.

LA NOSTRA RESISTENCIA FA ABSTENIR LA CITY D'AJUDAR MUSSOLINI

París, 23. — Segons una correspondència de Londres a "L'Ordre", se creu als cercles financers anglesos que les noticies de la guerra a Espanya fan més problemàtica la concessió d'un empréstit anglès a Mussolini. — Agència Espanya.

"Mussolini vol cobrar aviat l'actiu, però ningú no el privarà d'ajornar el pagament del passiu"

UN ENERGIC ARTICLE DE M. BLUM CONTRA LA NOVA ACTITUD DEL GOVERN FRANCES

París, 23. (Per telèfon.) — En el diari "Le Populaire", l'ex-president del Consell de ministres senyor Léon Blum publica un molt interessant editorial en el qual censura la conducta seguida pel Govern francès. Precisa el senyor Blum que en realitat la posició de dret del Govern francès ha estat invariable. "Jo declaro—diu—, amb la certesa plena d'interpretar en aquest punt el sentiment enter del partit, que aquesta modificació no pot ésser admesa ni acceptada per nosaltres. En el moment present, en la conjuntura actual, representa un pernicios perill. Jo sé que els Governs anglès i italià senten igual impaciència, encara que per raons molt diferents, per a posar en vigor el pacte que signaren el mes d'abril darrer; no oblido pas que aquesta mesura, o sigui posant en pràctica l'acord esmentat depèn d'una solució satisfactòria dels afers d'Espanya. Però aquí radica precisament el funest error, perquè no n'hi ha pas prou amb posar la signatura al capdavall d'un acord o d'un pacte sinó que cal, a més, que el pacte o l'acord siguin executats realment, en totes llurs parcides i contrapartides. Per tant, si el Govern francès persevera en el seu error, Mussolini estarà en disposició de cobrar molt aviat l'actiu, o sigui el reconeixement de l'Imperi Etiòpic, i els empréstits al mercat de Londres, però res no li impedirà d'anar ajornant de dia en dia el pagament del passiu, és a dir, la retirada efectiva dels seus voluntaris, dels seus oficials i del seu material".

Blum afegeix: "Si hi ha un control francès, ¿quin interès pot tenir Mussolini en què es restableixi el control internacional? Mussolini arribarà, doncs, a un acord amb el Govern anglès perquè té encara interès d'arribar-hi, però no executarà res d'allò promès, perquè no té cap interès a executar-ho. Heus ací el perill al qual

(Passa a la pàgina 3)

Txecoslovàquia

Praga protesta oficialment dels atacs de la premsa i radi alemanyes

I Berlín contesta a tres quarts de quinze

Praga, 23. — Segons el periòdic "Narodny Politika" el ministre de Txecoslovàquia a Berlín, senyor Mastny, ha protestat prop del Secretariat d'Estat alemany senyor Weizsaecker, contra els atac ininterromputs de la premsa i ràdio alemanyes contra la República txecoslovaca.

A la vegada, sembla que el ministre de Txecoslovàquia interrogà el senyor Weizsaecker sobre l'actitud oficial del Reich amb respecte a Txecoslovàquia.

El Secretari d'Estat alemany sembla que contestà al ministre de Txecoslovàquia que Alemanya fa tots els possibles per a salvaguardar la pau i que creu que la solució pacífica del problema alemany a Txecoslovàquia podrà continuar regularitzant les relacions entre el Reich i Txecoslovàquia. — Fabra.

LA FESTA DELS SOKOLS

Un greu accident d'aviació Tres aparells topen en una parada aèria

Praga, 23. — A conseqüència de les mals condicions atmosfèriques han topat tres avions en el transcurs de la gran festa aeronàutica dels Sòkols, que s'ha celebrat a l'Estadi dels Sòkols, d'aquesta capital, i en la qual han pres part 50 aparells. Els Sòkols havien convidat a la festa el cos diplomàtic. Un dels pilots d'un dels aparells que han topat s'ha llançat amb el paracaigudes, amb tan mala fortuna que ha anat a topar contra una teulada, mentre el seu aparell queia a terra i s'estavellava. Un altre dels aparells ha caigut en un jardí particular, i s'ha incendiat i propagut el foc a una casa propera. El tercer aparell ha caigut sobre una casa. Els dos pilots han estat trobats morts.—Fabra.

La posició de M. Daladier davant la guerra d'Espanya

«Volem que el destí d'Espanya sigui fixat pels mateixos espanyols»

Les sessions de les Cambres franceses han estat closes sense que se celebrés el debat que sobre política internacional semblava inevitable. Únicament a la Comissió d'Afers Estrangers de la Cambra fou examinada la proposta de denunciar la no intervenció presentada pel Partit Comunista, que fou rebutjada. Quin serà, doncs, el criteri del Govern en les futures negociacions diplomàtiques, particularment en el referent a la no intervenció? Creiem que aquest criteri es reflecteix en el discurs polític pronunciat pel cap del Govern en el si del Partit Radical-socialista, al qual pertany. Es el darrer discurs pronunciat per M. Daladier, després del de Lió. Ens plau reproduir els paràgrafs d'aquest discurs que tenen connexió amb la nostra guerra.

"El nostre amor a la pau es troba reforçat actualment per l'espectacle que ens ofereix en tants punts de l'horitzó el desencadenament de la violència i de l'odi.

Considerem com un atac a la mateixa civilització aquests bombardeigs inhumans que tant a Espanya com a Xina arruïnen en alguns segons l'herència deixada pels segles i destrueixen milers de vides innocents.

Tantes dones, tants vells, tants joves, tants infants assassinats per bombes cegues fan co muna ferida segnant al flanc del nostre món. I la Història, on tants assassinats han marcat llur empremta de sang, conservarà el record d'aquests com entre els més cruels.

El nostre deure és de lluitar sense treva ni descans contra el contagi de la violència. Jo no he cregut mai en la fatalitat de la guerra. Crec, al contrari, que no existeixen conflictes que no puguin ésser resolts per mètodes pacífics a condició que hom estigui determinat a no deixar-se sorprendre pels esdeveniments.

L'ENTESA FRANCO-ANGLESA

Es així com, en les entrevistes de Londres i en complet acord amb el Govern britànic, hem pogut definir, per primera vegada, un pla d'acció diplomàtica preventiva, fundat per vegada sobre la moderació i la fermesa.

Es gràcies a l'aplicació d'aquests mètodes concertats que hem pogut vèncer les primeres dificultats.

Així l'entesa franco-anglesa ha manifestat la seva valor. Les decisions preses a Londres per reformar la nostra collaboració amb Anglaterra han estat acollides per tots els pobles com un signe de pau. Es sota el signe d'aquesta amistat que dintre alguns dies França rebrà els sobirans britànics i els testimoniarà la seva respectuosa i entusiasta simpatia.

Pertot arreu l'ús dels mateixos mètodes ha de conduir als mateixos resultats. Pertot arreu volem fer la prova del mateix esperit de justícia, del mateix desig de collaboració i de la mateixa fermesa.

ESPANYA I LA NO INTERVENCIO

Es així com nosaltres continuem fidels a la doctrina i als actes dels Governs que ens han precedit, referents a la guerra que es desenrotlla a Espanya.

Restem fidels a la política de no intervenció, però, com totes les ententes internacionals, ha d'ésser lleial, recíproca i simultània.

Es vers aquesta finalitat que tendeixen els nostres esforços.

Que es tracti, finalment, d'assegurar l'aplicació d'un pla que els diferents Governs francesos han aprovat, que es tracti d'un control general, que es tracti de voluntaris i combatents estrangers, que es tracti de material respecte el qual hem pres la iniciativa a Londres, romandrem ferms sobre aquest mètode perquè el destí d'Espanya sigui fixat únicament pels espanyols. Només tenim en vista els interessos conjunts de la Justícia, de la Pau i de França.

Es necessari que les passions polítiques no desnaturalitzin la clara visió que hem de tenir de l'interès de França. Aquesta disciplina nacional no sempre és observada per tots.

ELS MALS PASTORS

Tinc el deure de pronunciar-me contra algunes pretenses informacions que perjudiquen al nostre país i a ell sol. ¿No s'ha pretès, per exemple, que el nostre Govern no tenia una política estrangera autònoma? Una acusació semblant no pot ésser formulada sinó per homes sense cap idea de la grandesa dels deures que imposa el govern del país a aquells que en porten la càrrega.

Afirmo, no obstant, que no hauríem tolerat cap pressió, que, per altra banda, ningú no hauria gosat a fer pressió sobre nosaltres, i els documents diplomàtics donaran fe que mai no hem estat dirigits únicament per l'interès de França!

EL "BOBARD" DE LA MOBILITZACIO

¿No s'ha escrit també que el decret en blanc de la mobilització era damunt la meva taula, el diumenge de les eleccions txecoslovaques? ¿El decret de mobilització? Està sempre a punt a totes les Comunes de França, i el problema més greu que es posa al Govern és precisament de no haver-lo d'utilitzar. ¿Un decret de mobilització? Un president del Consell no el té ni al seu despatx ni a la seva butxaca com un decret de clausura parlamentària.

Responc a aquesta polèmica per estalviar-me de dir que no pot ésser utilitzada sinó per homes que no respecten llur país i que no saben què és la guerra.

Fa algunes setmanes posava el país en guàrdia contra les campanyes de falses noticies pertorbadores de la pau i l'invitava a conservar la calma. La crida del Govern ha estat sentida. El regracio per la contribució positiva que la seva sang freda i la seva disciplina han aportat a la causa de la pau. De l'estranger, els testimonis més autoritzas han retut homenatge a aquesta actitud del poble francès.

Ha estat i continua essent l'element essencial de l'acció pacífica a la qual el Govern ha consagrat totes les seves forces.

CRIDA A LA UNIO

He provat de pintar-vos un quadre exacte de la situació sense caure en un inútil pessimisme. Us ho dic una vegada més: ens trobem davant esdeveniments difícils, àdhuc greus, però els podem vèncer, si reglem la nostra acció en l'amor que tenim pel nostre país i únicament per ell.

En els grans trasbalsaments de la història, les Nacions han sucumbit quan han deixat l'estranger esdevenir l'animador o l'àrbitre de llurs diferències interiors.

El Govern sap quin és l'interès de França. Es únicament a aquest interès que pensa en cada una de les accions que empren. Es en nom seu que al final d'aquest resum crec poder fer una crida a tota la nació per tal de conduir-la vers un destí de Grandesa, de Pau i de Llibertat.

Llargues ovacions saluden el final d'aquest discurs durant el qual, a moltes reprises, la sala ha subratllat amb aplaudiments calorosos els principals passatges.

LA GUERRA A TOTS ELS FRONTS

La forta pressió enemiga en els sectors de Llevant han estat netament rebutjats

S'han capturat pressoners i abundant material

ELS COMUNICATS OFICIALS

FRONT DE LLEVANT. — Ha continuat la pressió enemiga, tenaçment continguda pels nostres soldats, a tots els sectors d'aquest front.

A la zona d'Onda, on els facciosos aconseguiren rectificar lleugerament a avantguarda la seva línia, les forces lleials rebutjaren diversos fortíssims atacs, portats a cap per gran quantitat d'efectius, als quals es causà gran crebant.

Al sector oriental foren rebutjats rotundament els intents facciosos contra les nostres posicions de Fuente de la Peña.

També fou totalment neutralitzat un intent rebel contra les posicions pròpies de Villascar.

Foren capturats 25 pressoners i abundant material de guerra.

ALTRES FRONTS. — Sense noticies d'interès.

La matinada passada fou bombardejat pels avions estrangers al servei dels facciosos el poble de Puzol. Causaren víctimes entre la població civil.

CRONICA INTERNACIONAL

Després de la reunió del Comité

No és pas que ens interessi d'enfocar les qüestions de la nostra guerra — en la seva relació amb els esdeveniments de la política internacional — a través del prisma del Comitè de No intervenció. Cada cop que hom ha fet referència a aquest organisme des d'aquest lloc, ha estat perquè la realitat l'ha imposat com a tema preferit i ineludible. La reunió de Londres torna a situar-lo a l'escamoll, i més encara perquè els acords queden destacats i valorats per altres fets de plena actualitat que han anat dibuixant-se i concretant-se en el terreny internacional aquests darrers temps, i que fan que d'aquesta darrera reunió, tot i gosar atribuir-hi uns resultats capaços d'engendrar excessius optimismes, hom pugui esperar-ne quelcom de concret i positiu que qui sap si — confirmant amb els fets la lletra dels acords — pot plasmar en aquella autèntica retirada de voluntaris, de la qual ve parlant-se com d'una mena de panacea des de fa més d'un any.

Poques vegades com ara hi ha hagut una confluència de circumstàncies independents cadascuna d'elles del fi de la nostra guerra, però conjugant-se per possibilitar la tasca profilàctica que per a la pau del món té encomanada el Comitè de No intervenció.

En primer lloc, cal comptar amb l'afermament del sentiment patriòtic de França — potència militar de primer ordre i posseïdora d'un dels exèrcits millors del món — davant del perill i sota el guiatge ferm i segur del Govern que presideix M. Daladier. Precisament França és la nació que ha servat una major fidelitat als compromisos que infantaren el Comitè que presideix lord Plymouth, i això també té el seu valor.

En segon lloc, Anglaterra va coronant ja els cims del seu pla biennal de rearmament. Era precisament amb poques hores de diferència amb la sessió del Comitè de No intervenció que el ministre de la Guerra anglès manifestava a la reunió de la Conferència del Partit Liberal, al qual pertany, que Anglaterra està ja actualment en condicions de defensar-se i que els seus recursos morals i materials li permeten de fer front a qualsevol situació i contingència. Després del gest anglès de fa poques setmanes, eixalant les cobejances del Führer de cara a Txecoslovàquia a l'hora de les primeres eleccions d'aquell país, ¿no traslluïen, potser, les declaracions de sir Hore Belhisa, la implícita afirmació que Anglaterra està també en condicions de salvar la pau d'Europa i àdhuc — si convingués — d'imposar, d'acord amb la seva aliada de l'altra banda del canal, una pau europea, enfront dels deliris bèl·lics de les dues autocràcies que pateix, com una xacra, el vell continent?

Res no fa creure — de moment i per molt de temps — que Alemanya faci intentar — barrades com té les rutes de Txecoslovàquia pel gest combinat d'Anglaterra i França — cap acte de "fet consumat" damunt del qual pogués rehabilitar el prestigi de "valent professional" del seu dictador. Altrament, Itàlia, agullonada per imperatius econòmics inajornables, cerca amb negutiós daler la implantació del seu pacte amb Anglaterra. La seva collita de blat d'enguany, la més baixa i pobra de molts anys enòà, li empeny fatalment, mancada com es troba de crèdit davant dels països que podrien fornir-li aquell element primordial. Les despeses enormes que arrossega a conseqüència de tants anys de viure en un règim necessàriament antieconòmic, agreujat per aventures bèl·liques com la d'Abissínia, primer, i la d'Espanya, ara, l'han portada a la fallida.

La unanimitat absoluta dels acords d'ahir i l'ambient optimista que reflecteix la Premsa estrangera fan creure que Anglaterra ha començat ja a especular amb la situació econòmica desesperada de Mussolini imposant la seva voluntat de pau europea a través del Comitè de No intervenció.

Mentrestant, el cap del Govern central i el President de la Generalitat de Catalunya, de tornada de llurs visites als fronts del Centre i de l'Est, respectivament, han fet pública l'excel·lent impressió que els ha causat la moral meravellosa dels combatents de la República, la qual reformaria — si fos possible i necessari — la confiança absoluta en la victòria final. Es un factor aquest que no pot ésser menystingut a Londres.

I mentrestant, també, ha reprès amb una gran cruesa damunt Barcelona i damunt moltes altres poblacions de la rereguarda catalana, la tasca innoble i criminal de l'aviació ítalo-alemanya. Val la pena que el Comitè no ho ignori i que escalteiri si aquest fet representa la venjança damunt la nostra població civil pel fracàs polític de les autocràcies, que les ha portades a estavellar-se contra aquelles nacions que avui són essència i encarnació de l'autèntic sentit de la democràcia.

Les pròximes reunions del Comitè de No intervenció, prenyades com mai de possibilitats, poden donar-nos la resposta a aquesta i a totes les altres qüestions relacionades amb la lluita que ve sostenint la República.

ACOTACIONS

Els reis que estima França

El dia vint-i-vuit els reis d'Anglaterra arribaran a França. Coincideix la data, expressament triada, amb el dinovè aniversari de la signatura de la pau a Versalles. I, sens dubte, sobre aquesta coincidència, que prendrà en tots els discursos de benvinguda una significació simbòlica, seran fets molts comentaris.

Però no és això el que volem destacar. El que volem destacar és la magnífica rebuda que els francesos, amb el seu Govern de Front Popular, preparen a les majestats britàniques. Sens dubte no serà tan aparatosa, tan teatral, com les que Hitler i Mussolini van preparar-se mútuament. Tampoc, és clar, no caldrà que hi siguin preses tantes precaucions. Serà, dit breument, una recepció de menys parada, però més cordial; sense aquelles pors que l'odi hi esclati d'una manera sagnant. El pobre, altrament, hi prendrà part d'una manera espontània. ¿No acabem de veure ara anunciada, en diversos diaris parisencs, amb motiu d'aquest viatge, la "Setmana dels vells vins de França", durant la qual la venda serà efectuada a baix preu? Aquest comerciant que com a bon francès coneix la força del reclam, vol sens dubte que tothom estigui alegre a França, amb motiu de la visita règia, i que tothom pugui brindar a la salut dels reis.

¿I quin és el motiu que provoca aquesta efusió envers la reialesa britànica? El motiu és, naturalment, que aquest viatge contribuirà a estrènyer les relacions franco-angleses, a fer més forta la unió contra l'enemic comú. El viatge és la rèplica política, sens dubte, a les mútues visites que s'han fet Hitler i Mussolini per afermar el perillós eix Roma-Berlín.

Però és molt possible que, sense aquest motiu, l'efusió a França envers els reis anglesos fos també molt viva. En primer lloc per la tradicional cortesia francesa. Després, perquè França, i potser particularment París, estima els reis. Qui sap si en el fons del seu republicanisme no sent la secreta recança de no tenir una cort, amb totes les desfilades i les mixigangues que una cort permet!

Recança, naturalment, gratuïta, una mica romàntica. Car els reis que estima França i per als quals són tots els honors, són els reis d'altres països, els reis que no ha d'aplaudir sinó una hora i als quals no ha de fer sinó acataments de cortesia...

Que a França, de fet, de realitat autèntic només n'hi ha un, Charles Maurràs, aquell intel·lectual orgullós i trist, una mica vesànic, que odia el poble, que explota avui amb les matances de Tarragona i preten ésser pel seu millor deixeble Mussolini.

REGUR

Llegiu a la tercera pàgina les manifestacions del Ministre de Treball

ELS ESPORTS

Els nostres combatents i l'esport

Fa algun temps donàvem uns detalls de com els nostres combatents practiquen l'esport en les hores de descans en les segones línies de combat.

Ara no es tracta que si els nostres soldats fan aquest o l'altre esport, no es tracta precisament d'un acte senzill i simpàtic com el que el comissari d'un batalló de blindats, de repòs a la reraguarda, va portar a terme el diumenge passat en un camp d'esports de la Generalitat, on s'acabaven de seleccionar vuit noies per anar a París, en ocasió del XXX è aniversari de l'Esport treballista francès.

Els comissaris d'aquest batalló anaren al camp a presenciar les proves atlètiques femenines i oferiren a les dites noies, que concursaven, un racionament especial per a enfortir les forces perdudes durant els intensos entrenaments.

Sense pompa, sense tocs de clari, en mig d'una intimitat esportiva, entre dos o quatre equips de fu bolistes infantils, aquells combatents venien a saludar les atletes catalanes que portaran els colors de la República en les festes esportives obreres franceses i preocupar-se que cap detall no els manqués: ells, combatents de cer, cervells d'aquestes màquines de guerra, com els tancs, volien sentir de prop l'esforç d'aquestes noies que relleven ara llurs germans que lluiten en els diferents fronts de la República contra l'invasor assassí: i els traïdors que els han portat.

¡Amb quina joia, les nostres nenes estimaren aquestes paraules enceses d'amor i de llibertat, dites pels soldats, pel comissari; i recollides amb entusiasme pels menuts futbolistes presents a l'acte!

Aneu a participar a les festes de la joventut obrera esportiva de França, i sigueu les representants d'aquest magnífic poble que lluita per la seva existència, demostreu a tots aquells que us vegin córrer que la dona d'Espanya és la dona que sap donar l'exemple de com es multiplica per a ésser forta, que malgrat els criminals bombardeigs sou prou fortes i resistents per a concórrer amb tot honor en proves dures dins l'atletisme, que la vostra moral és tan elevada i consolidada en la victòria del poble espanyol, que res ni ningú no podrà robar-nos el més car del poble: la seva voluntat. Noies catalanes, aneu a París a representar les noies del món i digueu-los: la nostra joventut és la que defensa amb la seva sang els vostres postulats i la que impedirà que vosaltres sigueu víctimes del feixisme assassí.

Paraules justes, paraules sensilles, paraules d'un comissari ànima de l'Exèrcit d'un poble que vol ésser lliure.

Ja ho sabeu, noies antifeixistes, noies que el Comitè Català pro-Esport Popular ha designat per a defensar en les lluites esportives de París els colors de la nostra República democràtica, feu-vos ressò dels mots pronunciats pel comissari, expressió dels nostres soldats.

JOE LOUIS CONSERVA EL SEU TITOL DE CAMPIO, EN VENCER SOHMELING PER K. O. TECNIC A LA PRIMERA REPRESA

FUTBOL

UN MAGNIFIC FESTIVAL ESPORTIU

Diumenge, al camp de l'Espanyol, veurem novament l'equip dels "Leones Rojos", que tan bona impressió causaren el diumenge passat. Aquesta vegada els veurem lluitar contra l'onze del Barcelona, i bé es pot pronosticar que l'interès esportiu ha de superar al que assoliren en la primera exhibició.

FRONTÓ NOVETATS
Avui, tarda, a les 3'45, a pala
AZPIOLEA - ERMUA
contra
GALLARTA II - CAMPOS
Detalls per cartells

FRONTÓ TXIKI-ALAI
Avui, tarda, a les 3'30
EGAÑARIO I TONI
contra
CARMENCHU I MARI
Nit: no hi ha funció

Teatre Català de la Comèdia
(ABANS POLIORAMA)
Avui, tarda, a les 5
LA FAM
Nit, a les 10
LA FAM
per MARIA VILA I PIUS DAVI

EXPOSICIONS D'ART
LA PINACOTECA
EXPOSICIO COL.LECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNS
SALA BUSQUETS
PASSEIG DE GRACIA, 96
Pintura i escultura dels primers dels nostres artistes contemporanis

CAMISERIA FERRER-BATLLES 36, Boqueria, 38
Caçadores punt, panyo i pell, sueters, pellisses, guants, pijames, bufandes, bates, batins
Mitges "FERRO"

NOTICIARI

AVIACIO. — L'autogir del professor Focke ha batut un nou record mundial en cobrir la distància de 230 quilòmetres. L'aparell era pilotat per M. Bode, enginyer cap de la fàbrica. Aquesta "performance" ha estat comunicada a la Federació Aeronàutica per a la seva homologació.

BOXA. — A París ha lingut lloc l'anunciat matx de pesos forts, entre el francès Lenglet i l'americà Leroy Haines. Aquest matx havia despertat força interès i àdhuc els organitzadors, per donar-hi més relleu, encarregaren la direcció del combat a l'ex-campió Georges Carpentier.

No obstant, el combat fou molt mediocre, per la deficient actuació del boxador americà. Lenglet obtingué una fàcil victòria per punts.

CICLISME. — Ha estat designat l'equip francès de cadets que correrà la Volta a França. Es el següent: Leducq, Louviot, Ducazeaux, Tannoveau, Galateau, Fontenay, Y. Marie Dubron, Vietto, Passat, Carini i Lesuer.

— També ha estat oficialment designat l'equip italià. Estarà format pels següents corredors: Gino Bartali, Bergamaschi, Aldo Bini, Cottur, Introzzi, Mariano, Mollo, Rossi, Servadei, Stronini, Nello-Troggi i Vicini.

— Alguns dels corredors francesos, entre ells Antonin Magne i Speicher, s'han traslladat a Nay, on han començat a efectuar els primers entrenaments a fons abans d'iniciar-se la Volta. Magne, dissabte i diumenge, va escalar l'Aubisque, l'Aspin i el Tourmalet, tres colls dels que puntuen per al Gran Premi de la Muntanya.

La finalitat benèfica del festival acaba d'arrodonir l'interès que ha despertat en els medis esportius. Essent la recaptació que s'obtingui a profit de les Forces Catalanes Voluntàries, és d'esperar que el camp de l'Espanyol es veurà ple de gom a gom.

Acords del C. Nacional del Front Popular

En el dia d'ahir es reuní el Comitè Nacional del Front Popular i adoptà, entre altres, els acords següents:

Organització de tres actes de propaganda radiada a Madrid, València i Barcelona, en els quals intervindran representants de cada un dels partits polítics i organitzacions obreres que integren el Front Popular. El primer d'aquests actes tindrà lloc a Barcelona el dia 24, a ods quarts d'onze de la nit, amb els següents oradors: Per Unión Republicana, Elfidio Alonso; U. G. T., Edmundo Domínguez; Izquierda Republicana, Emili Palomo; C. N. T., Joan Rueda Ortiz; Partit Comunista, Joan Josep Manso, i Partit Socialista, Manuel Albar. Oportunament s'anunciaran els oradors que hauran d'intervenir en els actes de València i de Madrid.

Trametre instruccions als organismes provincials del Front Popular que cooperin amb entusiasme a la campanya de propaganda anunciada.

—Editar els discursos que es pronunciin en els actes esmentats, els quals, units amb el discurs pronunciat recentment pel President del Consell, es repartiran amb profusió.

IMPORTANTS DONATIUS PER ALS NOSTRES INFANTS

El Comissariat de la 59 Brigada Mixta, ha fet un importantíssim donatiu de queviures, roba, joguines i objectes per als infants d'Ajut Infantil de Reraguarda.

El Comitè local d'Enllaç U. G. T.-C. N. T., ha lliurat a Ajut Infantil de d'Hortolès, apadrinada pel Sindicat del Ram del Vestit, 3 bidons d'oli de 300 litres cada un i 3 bidons grans d'oli de 500 litres.

ELS PROVEIMENTS

LA DISTRIBUCIO DE FARINA DEXTRINADA

El Departament d'Economia (Direcció General d'Indústria) fa avinent al públic que avui, divendres, dia 24, seguirà fent-se la distribució de Farina Dextrinada per a la infància, mitjançant la presentació de la recepta mèdica corresponent, al preu de pessetes 1'75 el paquet de 250 grams, als establiments i quantitats que es detallen:

Casa Santiveri, Port Franc, 4.200 paquets.
Casa Permanyer Pasei gde Co...m, número 2, 2.400 paquets.
Casa Sorribes, Astúries, 48, 2.000.
Casa Radisson, Hospital, 29, 2.100.
Casa Homedes, Corribia, 17, 1.500.
Casa Falp Oliveros, Lluria, 2, 1.500.
Casa Jordi Pujol, Vilafranca, 40, 750 paquets.

CAL DECLARAR LES EXISTENCIES D'OLI D'OLIVA

En virtut d'una disposició del Ministeri de Finances i Economia, la Secció de Proveiments de l'Ajuntament de Barcelona adverteix tots els magatzemistes, comerciants i detallistes d'oli d'oliva que per tot el dia 27 del corrent hauran de presentar a les Oficines de la Junta Comarcal del Barcelonès, Via Durruti, 16 i 18, sisè pis, lletra J, una relació jurada de les existències d'oli d'oliva qque tinguin en llur poder. La manca d'aquesta declaració comportarà el decomís de les partides que es trobin en tal situació. La disposició afecta els Ajuntaments de Barcelona, Hospitalet, Badalona, Gramenet de Besòs, Pla de Besòs, Esplugues i Just Desvern, o sigui els Ajuntaments que formen la Comarcal del Barcelonès.

Teatre Català

EL QUE PRETEN L'AUTOR DE "LA FAM"

Alguns espectadors, després de veure l'obra de Joan Oliver, es pregunten: "¿Què pretén l'autor de "La Fam"?" En realitat l'autor no pretén altra cosa que exposar la manera d'ésser d'un home que ha viscut sempre la seva vida, sense preocupar-se de cap idea ni de cap tendència. Ocupa — perquè les circumstàncies i la sort li han estat propícies — un lloc preeminent en un moment de convulsió social, però ell no és ocell de gàbia; així que pot, reemprèn la volada pels camins interminables de la vida.

Pius Daví interpreta aquest tipus d'una manera magistral. Maria Vila, Lluís Torner i la resta de la Companyia el secunden perfectament. Els decorats de Batlle i Morales són d'un gran efecte escènic. Tot fa creure, doncs, que el Premi del Teatre Català de la Comèdia, per la seva originalitat, cridarà a bastament l'atenció del públic.

"SENY I AMOR", DE L'ARTIS, AL C. d'E. E. C., D'HOSTAFRANCS

Per al diumenge vinent a la tarda s'anuncia al Casal d'Esquerra Estat Català d'Hostafrancs una representació de la comèdia d'Avelí Artís "Seny i amor, amo i senyor", interpretada per elements del quadre escènic de la dita entitat, en collaboració amb alguns dels que formaven al del Casal d'E. R. E. C. de l'Esquerra de l'Eixample, que no han actuat d'ençà que per l'aviació feixista fou esfondrat el seu magnífic local de la rambla.

Avelí Artís hha' promès assistir a la representació de la seva popular comèdia, la qual cosa ha augmentat l'interès d'aquesta representació, els beneficis de la qual seran destinats a augmentar una de les subscripcions obertes a favor dels nostres combatents.

L'ENSENYAMENT

Els cursets femenins a l'Escola del Treball

Totes les dones inscrites a l'Institut d'Adaptació Professional de la Dona que vulguin seguir els cursets a l'Escola de Treball per a tècniques en les diferents especialitats d'Aritmètica i Geometria, Resistència de matèries, Construcció, Topografia, Motors no elèctrics, Química, Automobilisme, Operacions mecàniques, Laboratori, Dibuix lineal, Màquines eines, Ciències físiques i naturals i d'Electricitat, en la part que interessi a les alumnes, hauran de passar per la Secretaria del dit Institut, Còrsega, 325, on seran informades.

ELS TRIBUNALS

Causes vistes ahir

Una pena de mort i dues de 30 anys d'internament pel delicte d'alta traïció

Davant els diversos Tribunals que funcionen a la nostra Audiència es veieren distintes causes, els resultats de les quals per als respectius processats foren els següents:

Condemnats. — Per venda de comestibles a preu superior al de taxa, Florenti Martínez García, a mil pessetes de multa; per vendre els seus articles a preus alts, a dotze mil pessetes de multa Joan Miró Martín; pel delicte d'alta traïció, Josep Lleràrera Malagarriga, a 30 anys d'internament en camps de treball; per acaparament de queviures a 5.000 pessetes de multa, Felip Enrique Cordella; per alta traïció, Vicenç Rovira Gallifré i Andreu Rovira Ribera, a la pena de mort el primer i el segon a 30 anys d'internament en camps de treball.

Absolts: Pau Rodríguez Jacobo, Ramon Bertrand Salvador, Francesc Cerdà Navarro, Cecília Llorderes Serra, Josep Llongueres Font i Ramon Claret Puig.

Tribunal de Guàrdia

El Tribunal de Guàrdia número 3 ahir a la tarda va veure les causes següents:

— Per venda a preus abusius, Lluís Martí fou condemnat a 8.000 pessetes de multa, i Cacund Gabarra, a 1.000 pessetes.

Pel mateix motiu, Gil Berga fou condemnat a 5.000 pessetes de multa, i els seus companys d'expedient Ramon Garrell i Pere Villanueva absolts.

La Cooperativa "Mútua Flequera", de Vic, per vendre a preu superior al de taxa, fou condemnada a 5.000 pessetes de multa.

Per acaparament i venda a preus abusius, Isidre Molíner fou condemnat a 2.000 pessetes de multa, i Agustí Fiter, a 1.000.

Manuel Escrich i Enric Soler foren absolts de les suposades faltes que per delinqüència en matèria de vendes se'ls acusava.

NOTES SOLTES

En virtut de la renovació reglamentària, el Consell Directiu de la Federació d'Ultramarins, Queviures i Similars (G. E. P. C. I.-U. G. T.) ha quedat constituït com segueix: President, Joan Rovira Ferrando; vicepresident, el president del Cercle d'Ultramarins, Q. i S.; secretari, el president del Foment Comercial d'Ultramarins i els seus anexos; tresorer, el president del Cercle de Gremis de Sants; comptador, el president de la Unió d'Industrials i Comerciants de les Corts; vocal primer, el president del Centre Industrial de Sant Gervasi; vocal segon, el president de la Unió Industrial i Comercial de Sarrià, i vocal tercer, el president de l'Unió de Queviures.

Generalitat de Catalunya

RELACIO DELS DECRETS APROVATS EN LA REUNIO DEL CONSELL CELEBRADA ABANS-D'AHIR

Governació i Assistència Social. — Decret que dicta normes complementàries per a la lluita antivenèria i per a la persecució de l'proxenetisme.

Decret que declara obligatòria la vacunació antitífica al territori català i faculta el conseller de Governació i Assistència Social per a determinar les zones on ha d'ésser preferentment aplicada, segons les circumstàncies i estat sanitari de cada localitat i per a dictar les disposicions complementàries per a la seva execució.

Cultura. — Decret que dona caràcter oficial a l'actual Comissió de cantines escolars i regula el seu funcionament.

Decret que crea una escola de primera ensenyança a Castellet de Llobregat.

Hisenda. — Decret que prorroga el pressupost de la Generalitat per al tercer trimestre d'aquest any.

Decrets concedint crèdits extraordinaris a disposició dels departaments de Justícia i d'Economia.

PRESIDENCIA

El dia del President

El president de la Generalitat estigué al seu gabinet de treball, on celebrà diverses entrevistes i resolgué els assumptes pendents.

Conversà una estona amb els periodistes, als quals digué que no tenia notícies dignes d'esmentar per comunicar-los.

Després el senyor Companys sortí del seu despatx per tal d'assistir al casament del seu secretari particular senyor Piquet, del qual acte donem compte en lloc a part.

Els serveis mèdics de les Esquadres de Catalunya

Per la Presidència s'ha dictat un decret, que publica el "Diari Oficial de la Generalitat", estructurant els serveis mèdics de les Esquadres de Catalunya.

CONSELLERIA D'ECONOMIA

Federació Econòmica de Basars, Preus Units i Similars

El Consell general de Comerç Crèdit (Avinguda del 14 d'Abril, 405, primer, segona) adverteix a les unitats que han d'integrar la citada Federació i que són les següents:

a) Basars i grans magatzems; b) Establiments de preus units; c) Botigues d'eines domèstiques; d) Joguines, articles d'esport i turisme, i botigues d'articles de goma i celuloide; e) Perfumeries; f) Encants, firaires i ambulants; g) aapereries i artistes d'escriptori; h) Llibreries; i) Botigues d'articles per a pintura i dibuix. j) Galeries artístiques i antiguitats, que en un termini de tres dies han de formalitzar llur inscripció i recollir, amb aquest objecte, els impresos necessaris a les oficines anteriorment citades.

CONSELLERIA DE GOVERNACIO I ASSISTENCIA SOCIAL

Visites

Ahir visitaren el conseller de Governació i Assistència Social, senyor Sbert, l'Agrupació del "Centro Antifascista Sudamericano"; el nou alcalde de l'Hospitalet, i el cap dels serveis del Parc Mòbil del Cos de Seguretat de Catalunya, senyor Moret.

CONSELLERIA DE TREBALL

El certificat de Treball

Aleses les mobilitzacions decretades pel Govern de la República, compreses les lleves del 1922 al 941, i particularment els treballadors de determinades especialitats, i de conformitat amb l'ordre del conseller de Treball, publicada el dia 9 de juliol del 1937, aquest Departament de Treball recorda als Ajuntaments, patrons empreses, etc., l'obligació que tenen de trametre a l'esmentat Departament, secció del Certificat de Treball, l'original i el duplicat dels certificats de treball corresponents als treballadors compresos en les lleves mobilitzades, en evitació d'aplicació de sancions, segons l'article quart de l'esmentada ordre.

UN CASAMENT

AHIR ES CASA JOAN PIQUET, SECRETARI DEL PRESIDENT COMPANYS

A l'avantdespatx del President de la Generalitat es va celebrar ahir al matí el casament del secretari particular del senyor Companys, Joan Piquet, amb la senyoreta Josefina Pascual Frigola.

Va actuar el jutge Popular senyor Felip Julià, el qual va oduir la presidència de l'acte al President Companys i les funcions de jutge al president de l'Audiència, senyor Andreu Abelló, el qual va ordenar al secretari que llegís l'acta corresponent, i tot seguit va declarar els contraents casats davant la Llei.

Actuaren com a testimonis el President Companys, el de l'Audiència, Andreu, i el magistrat del Tribunal de Cassació, senyor Tàuler, que signaren l'acta, junt amb els consellers Sbert i Bosch Gimpera i el director de la Fàbrica de Tabacs, senyor Campano.

Assistiren a la cerimònia els pares de la núvia, Amadeu Pascual i Concepció Frigola, i també la mare i la germana del nuvi, Concepció Andreu i Concepció Piquet; Manuel Companys, comandant Escofet, Damià Vilà, doctors Bertran i Comas i els periodistes que fan informació a la Generalitat.

Acabat l'acte, el President Companys va dirigir unes paraules de felicitació als contraents desitjant-los la felicitat.

El Govern de la República

TREBALL I ASSISTENCIA SOCIAL

El ministre i el sots-secretari de Treball parlen als periodistes del seu viatge a Ginebra i París

El doctor Aiguader, a la seva tornada de Ginebra i de París, va rebre a primeres hores de la tarda els representants de la premsa per a donar-los compte de les seves impressions de viatge.

Referint-se a la Conferència Internacional del Treball celebrada a Ginebra, manifestà el doctor Aiguader que aquesta servì per a constatar el gran ambient de simpatia que en aquella es respirà, especialment per l'atenció enorme que despertà la lectura de la Memòria de la delegació espanyola, que fou calorosament aplaudida. Aquests aplaudiments foren una fidel demostració de les simpaties que desperta la gesta de l'Espanya republicana.

Digué també que les Repúbliques americanes i especialment els Estats Units, en tot moment demostraren una comprensió i una simpatia de la qual es pogué convèncer en la recepció que donà en honor seu i a la que concorregueren tots els representants, sense excepció, de les esmentades delegacions.

A la conversa entre el ministre i els periodistes, assistí el sots-secretari de Treball i Assistència Social, senyor Josep Pijuares, Romà Romero, Lluís Rojo, Francesc Regueiro i Josep Mira, els quals aconseguiren descobrir una important quantitat d'or i joies que lliuraren a la Caixa de Reparacions.

Més acaparadors

La policia ha detingut Artur Boada Esteban, que ha estat posat a la disposició del Tribunal corresponent, per haver estat trobada al seu domicili una gran quantitat de gèneres que tenia emmagatzemats.

També han estat detinguts Guillem Sancho Molíner, en el domicili del qual han estat trobades joies i diners en metàl·lic.

Detencions

Per indocumentats han estat detinguts Francesc Carreras Obrador i Joan Navarro Gonzàlez.

Per altres delictes foren detinguts Josep Potente Rodríguez, Just García Pérez, Manuel Espinosa Martín, Ramon Beltran Salgado i Florenci Martínez García.

També han estat detingudes Montserrat Jacobo Montolio i Rafela Montolio que es dedicaven a explotar la idiotesa del nen Artur Jacobo Montolio.

— La policia ha portat a cap la detenció de Carme Soltero Vecino, la qual anava vestida d'home i pretenia passar com a tal.

També ha estat detingut el menor Josep Simó i Costa, que es dedicava a cometre malifetes.

Joan Puig i Pals ha estat detingut per haver-li estat trobada una gran quantitat de queviures i altres gèneres acaparats.

En l'escorcoll efectuat per la policia en el domicili de Josep Fsicó i Belda i Maria Alexandra Galtalbiz, fou trobada una quantitat de joies i una altra de francs que es lliuraren a la Caixa de Reparacions.

Tots els detinguts han passat a la disposició del comissari general d'Ordre Públic.

A LA UNIVERSITAT DE L'HAVANA HA ESTAT CELEBRADA UNA SESSIO D'HOMENATGE A LA MEMORIA DEL DOCTOR LLUIS SEGALA I ESTALELLA

A la càtedra de Lingüística de la Universitat de L'Havana, darrerament ha estat celebrada amb tota solemnitat una sessió d'homenatge a la memòria del qui fou eminent professor de la Universitat Autònoma de Barcelona, doctor Lluís Segalà i Estadella, mort per l'aviació italo-alemanya.

El professor cubà doctor J. M. Dihigo, catedràtic de Lingüístics i de Filosofia Clàssica, davant un nombrosíssim auditori, expressà els mèrits que concorrien en la persona del doctor Segalà i tot allò que la seva forta personalitat significà en la cultura hispànica.

Assistiren a l'acte diverses personalitats del món literari i científic cubà.

ORDRE PUBLIC

Felicitació a uns agents

Per la superioritat han estat felicitats els agents del grup civil de Seguretat, de primera classe, senyor Josep Pijuares, Romà Romero, Lluís Rojo, Francesc Reguciro i Josep Mira, els quals aconseguiren descobrir una important quantitat d'or i joies que lliuraren a la Caixa de Reparacions.

Més acaparadors

La policia ha detingut Artur Boada Esteban, que ha estat posat a la disposició del Tribunal corresponent, per haver estat trobada al seu domicili una gran quantitat de gèneres que tenia emmagatzemats.

També han estat detinguts Guillem Sancho Molíner, en el domicili del qual han estat trobades joies i diners en metàl·lic.

Detencions

Per indocumentats han estat detinguts Francesc Carreras Obrador i Joan Navarro Gonzàlez.

Per altres delictes foren detinguts Josep Potente Rodríguez, Just García Pérez, Manuel Espinosa Martín, Ramon Beltran Salgado i Florenci Martínez García.

També han estat detingudes Montserrat Jacobo Montolio i Rafela Montolio que es dedicaven a explotar la idiotesa del nen Artur Jacobo Montolio.

— La policia ha portat a cap la detenció de Carme Soltero Vecino, la qual anava vestida d'home i pretenia passar com a tal.

També ha estat detingut el menor Josep Simó i Costa, que es dedicava a cometre malifetes.

Joan Puig i Pals ha estat detingut per haver-li estat trobada una gran quantitat de queviures i altres gèneres acaparats.

En l'escorcoll efectuat per la policia en el domicili de Josep Fsicó i Belda i Maria Alexandra Galtalbiz, fou trobada una quantitat de joies i una altra de francs que es lliuraren a la Caixa de Reparacions.

Tots els detinguts han passat a la disposició del comissari general d'Ordre Públic.

AJUNTAMENT

Visites a l'alcalde

L'alcalde, senyor Hilari Salvador, ha rebut, entre altres, les següents visites: el sots-governador del Banc d'Espanya, senyor Juli Carabias; el capità senyor Oliver; l'alcalde de l'Hospitalet de Llobregat, senyor Vicenç Fort i Sancho.

Crida als familiars d'uns soldats

Es prega als familiars o amics dels soldats Josep Goicoechea i Oyarzàbal i Josep Gonzàlez i Ontiu, i del tinent Eduard de Vicente i Montàlvez, que vulguin passar per la Secretaria particular de l'Alcaldia per tal de parlar-los d'una qüestió que els interessa.

L'ajut internacional a la nostra causa

EL "FONS DE SOLIDARITAT INTERNACIONAL" FA UN IMPORTANT DONATIU ALS REFUGIATS DE GUERRA

El Comitè Espanyol del "Fons de Solidaritat Internacional" ha posat a disposició del Comissariat d'Assistència als Refugiats, de la Generalitat de Catalunya, un important donatiu de caixes d'embotits.

El Comissariat d'Assistència als Refugiats, en fer-se càrrec d'aquesta nova aportació, que posa de manifest l'altruisme i solidaritat dels donants en ajut als refugiats d'altres terres que s'han acollit a l'hospitalitat que els brindà el Govern de la Generalitat de Catalunya, fa pública la distribució a què immediatament s'ha donat curs del contingut d'aquest donatiu:

Pinedes de Llobregat, 1 caixa (118 refugiats); Horta de Llobregat, 4 caixes (427 refugiats); Viloboi, 5 caixes (1.125); Cirerer del Llobregat, 1 caixa (84); Viladecans, 3 caixes (288); Gavà, 4 caixes (766); Castelldefels, 1 caixa (44); Cornellà, 3 caixes (648); Hospitalet de Llobregat, 3 caixes (521); Esplugues, 2 caixes (348); Just Desvern, 3 caixes (450); Roses de Llobregat, 3 caixes (553); Molins de Llobregat, 2 caixes (400); Pallejà, 2 caixes (150); Aigüestoses de Llobregat, 1 caixa (53); Martorell, 1 caixa (700); Abrera, 1 caixa (87); Esparreguera, 2 caixes (329); Collbató, 1 caixa (60); Olesa de Montserrat, 1 caixa (81).

A repartir entre diversos pobles de la comarca, 26 caixes.

PER ALS NOSTRES INFANTS

El Comitè Belga d'Assistència als Infants d'Espanya, per conducte del Fons de Solidaritat Internacional, ha enviat a Ajut Infantil de Reraguarda 30 sacs de farina (3.000 quilos), 10 sacs de sucre (1.000 quilos) i 88 caixes de llet condensada.

LES ACTIVITATS DEL "CENTRO ANTIFASCISTA SUD-AMERICANO"

El "Centro Antifascista Sudamericano", que ha demostrat la magnífica i entusiasta intervenció en l'afer que el diari "Crítica", de Buenos Aires, sostingué a la nostra ciutat un menjador infantil, té en projecte un vast pla per a estendre les seves activitats en el terreny sudamerica, disposant del material necessari per a realitzar una exposició de guerra, comptant amb objectes deteriorats recollits al front. Ultra els avantatges econòmics que aquestes exposicions podrien proporcionar, representarien el "cas del delicte" de la intervenció italo-alemanya.

Volen posar al servei de la causa de la República Espanyola les diverses emissores del Sud-Amèrica que serien la nostra causa.

Les pellícules que posseeix la Subsecretaria de Propaganda seran donades en sessions especials o intercalades en les session corrents.

Fer un complement d'informació espanyola ilustrat amb fotografies, dibuixos i tot el que guardi relació amb el desenvolupament del progrés de la República Espanyola.

Organitzar actos públics a diversos indrets del Continent, a càrrec d'elements destacats del moviment liberal i democràtic sud-americà.

Provocar la vinguda a Espanya d'escriptors, artistes, etc.,

Realitzar una intensa campanya proqueviures, per tal d'aconseguir el recolzament que en aquests moments necessita la República Espanyola, obtenint de cada país els seus productes naturals.

Portar a la pràctica una àmplia collecta de matèries primes i productes manufacturats.

Sol·licitar dels ramaders sud-americans, i prèvia cessió voluntària, la major quantitat de pells per tal d'atendre la fabricació de calçat, corretjam i altres estris que amb urgència necessita el nostre exèrcit.

Descomptant els donatius de les entitats i particulars, obtenir divises per l'Estat mitjançant la venda de segells, discos, ensenyes, pecícules, etc.

Caixa d'Estalvis i Mont de Pietat de Barcelona
Els empenyoraments de joies
Per darrera vegada, es posa en coneixement de tots els que tinguin empenyorades joies a l'Oficina Central i Sucursals d'aquest Mont de Pietat, les dates d'empenyorament o pròrroga de les quals siguin anteriors al primer de juliol del 1937, que han de prorrogar llurs respectius préstecs per tot el dia 30 del corrent mes de juny, i, de no efectuar-ho, s'entendrà vençuda l'operació i caducats tots els drets a aquesta.
Barcelona, 21 de juny del 1938.

Resistir és vèncer

RIQUISSIM CUBET DE CALDO
SOP
De la mateixa fàbrica productora de l'famós cubet de caldo "GALLINA BLANCA"
Passeig Pi i Margall (abans Passeig de Gràcia), 53 - Barcelona

BOXA

Dimecres, a Nova York

Joe Louis vencè Schmeling per k. o. en dos minuts i vint-i-quatre segons

El combat entre el negre Joe Louis, campió del món dels pesos forts, i l'alemany Max Schmeling, ex-campió, en el qual el primer dels esmentats boxadors posava en joc el seu títol, es resolgué d'una manera rapidíssima a favor de Joe Louis, per k. o del seu adversari, quan escassament feia dos minuts i trenta-quatre segons que la lluita havia començat.

El telegrama que ens facilita l'Agència del combat que dimecres a la nit se celebrà a Nova York, és més que breu, brevíssim, i, per tant, sorprenent. En el curt espai de temps que els dos boxadors romangueren dalt del ring, a Joe Louis li sobrà temps per a castigar severament Schmeling, i àdhuc per a trametre l'alemany a un hospital, on segurament els metges diagnosticaran sobre la fortalesa dels punys del boxador negre.

Es, per tant, molt difícil, per l'escassetat d'informació que hom té sobre aquest combat, a l'hora d'escriure el present comentari, de jutjar a través d'un simple telegrama el que succeí a l'estadi neo-iorquí. Els catalans, dissortadament, podem imaginar-nos el que ocorregué a Nova York, perquè encara tenim un combat gravat a la memòria, que, per les seves incidències i curta duració deu reflectir exactament la lluita que comentem. Ens referim al combat Gironès-Miller, que es resolgué nou segons abans encara que el matx Louis-Schmeling.

Si en aquella ocasió, que fórem testimonis presencials, ens fou dificilíssim saber el que ocorregué, el mateix que els milers d'espectadors que hi havia a la Plaça Monumental, més ens ho serà ara, que no tenim elements de judici per a basar-nos. Però, sabent les característiques dels dos boxadors, ja no ens serà tan difícil fixar les possibilitats que tenia cadascú d'eixir airós del combat.

Joe Louis, per una part, trobem que és superior a Schmeling, sobretot per la seva joventut i fortalesa amb els punys. En canvi, quant a tecnicisme, el boxador negre és molt inferior al campió alemany.

Schmeling, pel contrari, ja vam dir que era un boxador que es trobava a la davallada de la seva carrera, i que la diferència d'edat que té respecte a Joe Louis podia ésser contrarestada pels seus major coneixements tècnics. Amb aquestes característiques i amb la incògnita de no saber la forma física actual del boxador alemany, era arriscat de decantar-se per cap dels dos protagonistes.

Joe Louis, tenint al seu davant un boxador superior tècnicament i amb l'experiència del seu anterior combat, havia de saber forçosament que les possibilitats del seu triomf les havia d'obtenir a les primeres represes, imposant la lluita oberta i decidida, per tal de veure si un "luky punch", cosa no del tot impossible en un home que té uns punys molt eficaços com Louis, feia decidir la lluita en els primers moments, abans de donar temps que el seu adversari imposés el seu joc, la qual cosa hauria minvat considerablement les possibilitats de victòria, sobretot per punts o a les darreres represes, del boxador negre.

De tota manera no volem pas creure que la victòria de Joe Louis sigui deguda a un cop de sort, sinó més que altra cosa, a què els anys que té Schmeling comencen a deixar-se sentir en la seva resistència física. Aquests combats, però, pel seu resultat, donarà lloc a què els comentaris girin entorn d'ell per una *colla* de dies i qui sap si Schmeling no té la intenció de retirar-se del ring, que hi hagi algú que cregui que una tercera edició d'aquest combat pugui tenir algun atractiu o, almenys, que pugui produir una acceptable recaptació econòmica.

JOM

Manifestacions del Sr. Aiguader

El Ministre de Treball dóna compte de les impressions rebudes a Ginebra i a París

El ministre de Treball, senyor Aiguader, va rebre a primera hora de la tarda els periodistes.

Després que hagué donat compte d'alguns dels temes tractats en la Conferència, un dels informadors li preguntà quin ambient existia entre els delegats de les diverses nacions que acudiren a la Conferència.

—La impressió que hem recollit ha estat molt bona. S'ha demostrat en diversos moments de la Conferència i més ostensiblement amb motiu de les nostres intervencions. La lectura de la Memòria de la delegació espanyola fou escoltada amb la màxima atenció, i va merèixer molts elogis. En general, tots els delegats mostraven llur simpatia pel poble espanyol, i he de fer la declaració que no eren solament els delegats obrers els que així s'expressaven, sinó també els patronals, que pertanyen a nacions democràtiques i comprensives. Quan vaig poder contrastar la certesa d'aquesta simpatia fou amb motiu d'un te amb què vaig obsequiar les delegacions. Totes hi concorregueren, i en les converses sostingudes s'apreciava la sinceritat d'aquest corrent atractivol envers la nació espanyola, perquè el que s'ha aconseguit, indubtablement, és deixar en tots ells la impressió imborrable que el nostre poble està actualment entestat en una lluita d'independència i es bat heroicament contra els soldats italians i alemanys, que han envaït el sòl hispànic i pretenen exercir sobre ell un domini efectiu. En aquest aspecte ens cap la satisfacció d'haver estat compresos en la nostra gesta.

—¿En passar per París, féreu algunes gestions d'interès?

—Sí, m'he dedicat a resoldre tots els assumptes relacionats amb la infància evacuada a la República veïna. Puc dir-vos que també la impressió que porto sobre aquest particular és francament satisfactòria. Els infants espanyols són atesos, no solament amb solicitud, sinó també amb gran afecte. Reben especial educació a's centres d'instrucció primària, destacant llur aplicació i aprofitament, i ara, en l'època estival, seran tarsilladats a diverses platges. Una altra de les coses de què m'he ocupat ha estat del projecte de crear a França albergs familiars per a dones infants i vells. I a tal fi es realitzen les gestions oportunes amb el Comitè d'Ajut a l'Espanya Republicana, que tant de zel i afecte posa en tot allò que té relació amb el nostre país. Igualment es fan gestions per a aconseguir que els nois d'edat superior a catorze anys puguin assistir als cursos de les Escoles de Treball, amb l'objecte d'estudiar les diferents especialitats que allí s'ensenyen. Actualment hi ha alguns deixebles molt avançats a les Escoles de Treball de Txecoslovàquia i de Bèlgica.

Acabà dient el senyor Aiguader que havia conferenciat amb el ministre de Treball francès, amb el secretari general de la Confederació General de Treballadors i amb el president del Comitè d'Ajut a Espanya.

Menjadors infantils

Una de les privacions més accentuades que ha d'experimentar la població civil d'un Estat en guerra és la de no poder tenir els aliments que li són necessaris.

Les persones grans, per llur metabolisme distint del dels petits i que només exigeix la conservació de l'individu, poden aguantar amb més facilitat el rosec de la gana, però els infants, que no tan sols han de conservar l'organisme, sinó que li han de proporcionar les subsistències alimentàries que li facilitin llur creixement, els en cal una major quantitat, i la seva minva resulta més perniciosa.

Per aquest motiu hem d'alegrar-nos de la instal·lació de menjadors infantils, els quals permetran als infants o a una part molt important d'ells, nodrir llur cos almenys amb un àpat suculent i nutritiu durant el dia.

Cal lloar la realització d'aquesta obra que tanta transcendència tindrà per a l'esdevenidor de la nostra joventut.

Suposem que ben aviat es farà extensiu aquest millorament als barris que encara no gaudeixen d'un benefici tan estimable.

Si ultra aquest menjadors s'obren també les cantines als Grups Escolars com sembla que serà un fet d'ací a pocs dies, gairebé quedarà resolt el problema de la desnutrició dels infants, que tan terribles conseqüències podria reportar.

L'Estat, la Generalitat i l'Ajuntament, en preocupar-se de la seva solució, per a obtenir la qual han begut de coordinar llurs esforços i facilitar-se mútuament els mitjans amb què compten, han de merèixer l'aplaudiment dels ciutadans, i els homes abnegats que el davant dels organismes administratius corresponents no han dubtat en esmerçar llurs energies i posar en aceió llur capacitat per assolir una finalitat de tan primordial interès com la que ens ocupa, l'estimació i el respecte més profund de tothom.

Però, a més, creiem haver de remarcar la participació dels obrers, els quals han posat llur entusiasme i la potencialitat de la pròpia organització al servei de la infantesa, tot fent una demostració palesa de llur capacitació i dels aventatges que s'esdevindrien en profit de la col·lectivitat, al conscients de llurs deures d'associats i membres a l'ensems d'una societat progressiva, sabessin renunciar al conelxemen de la força de llurs Agrupacions i la posessin exclusivament i únicament al servei del poble, prescindint d'ideologies i de partidismes, molt sovegades absurds, i miressin tan sols el bé general, del qual, llavors, ells també en beneficiarien.

Com a nota simpàtica i demostrativa de la compenetració que hi ha entre el front i la rereguarda, ens plau esmentar i lloar l'ajut dels soldats en favor de l'obra que la Generalitat s'ha emprès de facilitar el menjar que calgui als infants de Catalunya, ajut demostrat amb la generosa aportació de la II Divisió en l'establiment del primer menjador infantil.

¡Quina prova més eloqüent d'optimisme i de feen la victòria no dóna el nostre poble en preocupar-se del pervindre i tractar d'evitar per al futur els estralls produïts per aquesta maleïda guerra que sense voler hem de sosenir!

¡Quanta serenitat no suposa en governants i governats el fet que reportem, demostratiu de la nulla pertorbació que produeix en l'ànim de tots, el perill amenaçador que esquivem i els grus moments que travessem!

Mentre lluitem amb braó i tenacitat i resistim l'empenta d'el·l enemic, mirem per salvar el nostre esdevenidor en la persona dels infants que són l'esperança de la Pàtria.

TAIMAR

EL QUE NO ES PERD

Relació dels objectes trobats a la via pública i dipositats a la Majordomia Municipal, a disposició de les persones que acreditin llur pertinença:

Una cartera amb documents de Gabriel Bastic; una cartera amb documents i bitllets del Banc d'Espanya; un document a nom d'Emili Esglesa; una caixeta de metall contenint bitllets del Banc d'Espanya; una cartera amb documents de Mateu Villanueva; documents de Francesc Figueres; un clauer amb quatre claus; una cartera amb documents de Miquel Giralt; ídem d'Evarist Arnal; documents de Josep Oltra; un document de Matles Agramunt; ídem de Trinitat Yelamos; una cartera amb documents de Pere Martínez i de Dolors Yuste; ídem de Fruitós Alvarez i unes ulleres; un document de Tomàs Pasqual; ídem de Manuel Robres; ídem de Pasqual Gómez; ídem de Pasqual Gómez; ídem de Miquel Antoni Llopis; ídem d'Andreu Alcouchel; una cartera amb documents de Joana Fresno; un document de Josep Costa; ídem de Pasqual López; ídem d'Emili Pié; ídem de Jesús Paes; una cartera amb documents de Josep M. Torroella; documents a nom de Manuel Horta; ídem de Pere Martínez i bitllets del Banc d'Espanya; ídem de Josep Pinyol; ídem de Jaume Llopart; ídem de Timoteu Jiménez; ídem de Domènec Monreal; una cartera amb documents de Martí València; ídem de Francesc Vito; ídem de Francesc Llobet; ídem de Tomàs Oltra; una cartera amb documents de Manuel Rueda; ídem de Lluis Porcar; un portamonedes de pell, de senyora; un tros de manguera; documents a nom de Josep Mir; un portamonedes de pell, de senyora, contenint bitllets del Banc d'Espanya, mocàhlic, una clau i un mocador; documents de Francesc Guàrdia; un document de Lluis Portolés; una jaqueta de senyora; un portamonedes contenint bitllets del Banc i segells moneda; una cartera amb documents de Tomàs Bayarri, bitllets del Banc d'Espanya i segells moneda; un paraigües; dos trossos de tela per a vestits; un clauer amb tres claus.

Resistir és vèncer

Esdeveniment benèfic esportiu

CAMP DEL CLUB DEPORTIU ESPANYOL

Diumenge, 26 juny, a les cinc de la tarda:

Foot-ball Club Barcelona contra **"Leones Rojos"**

Benefici: **FORCES CATALANES VOLUNTARIES** (consigna Front Popular)

Dissabte, 2 de juliol, a les cinc de la tarda:

Selecció Catalana contra **"Leones Rojos"**

Benefici: **HOSPITAL 8 DE CARRABINERS**

L'equip **LEONES ROJOS** està integrat per ex-equipiers de diferents clubs de futbol, entre ells el Madrid, Múrcia, Llevant, Betis, València, etcètera.

Organitzador i entrenador: **Antoni Garcia Albert**, caporal de Carrabiners

Massagista: **Tomàs Muntanyès**

Col·laboració: SOCORS ROG DE CATALUNYA (S. R. I.)

Localitats: Passeig de Pi i Margall, 36, Pral. - Tel. 24707

Les Idees i les Lletres

Dues actituds

Mentre els facciosos, recolzats per nazis i feixistes, massacren la nostra població civil i assassinen vilment els homes representatius de la nostra espiritualitat i de la intellectualitat hispànica, els soldats de l'Exèrcit de la República reben, sovint, la visita de les biblioteques ambulants, de les publicacions culturals de tota mena i escolten les conferències d'escriptors i publicistes meritíssims. Vetaci dues actituds que són l'exponent més clar, concret i categòric de dues concepcions de la vida col·lectiva. Unamuno, a despit de tot, hagué de reaccionar, més ben dit, reaccionà espontàniament contra el primitivisme dels qui odien la intel·ligència. I és que, en el camp de l'especulació teòrica, prenent una actitud eclèctica, es pot admetre tot: la utopia, el sentit estàtic, la immobilitat, fins el voler tornar a èpoques que foren; però allò que no pot admetre's és la negació del lliure desenvolupament volitiu, sense el qual no és possible concebre cap doctrina filosòfica, moral, política, social, econòmica i àdhuc situar-se davant el fenomenisme universal amb una actitud religiosa dogmàtica i, encara més, al marge de tota religió positiva, sentir pregonament la religiositat de la vida. Perquè tot, en realitat, està sotmès a lleis còsmiques i biològiques, i, per tant, per entendre-les i interpretar-les degudament cal abans obrir les finestres de l'esperit a la llum de la raó humana, defugint i purificant-la dels sediments bàrbars i primitius de l'home de l'edat de pedra i de la caverna. Es per això que la batalla més ben guanyada i indiscutible quant a estratègia és la de les missions culturals prop dels soldats que lluiten al front de combat. En coneixem que, el 19 de juliol, no sabien llegir ni escriure. Endevinaven per esperit de conservació i per associació d'idees i de fets la raó històrica de l'actual lluita contra les forces regressives del totalitarisme. Però ara la lletra impresa els ve a omplir de nobles inquietuds renovadores, perfilades i purificades degudament. Aquests soldats que avui llegiten arma al braç demà seran els futurs lectors, àvids de saber noves coses i predisposats, espiritualment, per recolzar l'entesa entre els homes de la falç i del martell i els de la ploma i el llapis, creadors i mantenidors, allunyats, de nobles ambicions ètiques i estètiques. La vera popularitat, que no exclou la distinció i l'aristocratisme espiritual, acompanyarà els intellectuals que, en aquesta hora històrica, han sabut mantenir una actitud digna i responsable.

F. S. FORNER

L'Exèrcit de la República

EN ELS CAMPS D'INSTRUCCIO

Un gran festival a homenatge als reservistes de les lleves del 26 i 25

En un poblet proper a la nostra ciutat tingué lloc ahir, patrocinat pel Comissariat de la Inspecció General dels C. R. I. M. un gran festival en homenatge als soldats de les lleves del 26 i 25, donant escalf a la festa tota la població civil en pes. A la tarda, al teatre de la localitat, tingué lloc un acte cultural, amb assistència de l'Ajuntament en corporació, una representació del Front Popular, els caps, oficials i comissaris de les forces acantonades, el capità Baugé, en representació de la Inspecció General, i el camarada Herreros, delegat pel Comissariat de la Inspecció General, senyor Joaquim Almendros.

S'inicià l'acte amb la projecció d'uns breus documentals russos, de gran interès, i a continuació el comissari del C. R. I. M. corresponent dirigí unes paraules de salutació a les personalitats que hi assistien i significà la importància i transcendència de la festa que se celebrava, en la quals es veia, sobre tot, la compenetració que hi havia entre el nostre poble i el gloriós Exèrcit Popular.

El secretari general dels A. U. S., Pau Balcells, després d'unes paraules en català, es dirigí a tots els reunits i en castellà expressà l'emoció que sentia en dirigir-se conjuntament al poble i a l'Exèrcit. Era precís, digué, que aquesta compenetració fos possible, que arribés el moment en què tots els espanyols sentissim l'idea de la patria tan fondament com ens la fa sentir aquesta guerra, provocada per la traició. El senyor Balcells fou molt aplaudit en finalitzar el seu breu però eloqüent parlament.

Seguidament pronuncià una interessantíssima conferència l'il·lustre escriptor Francesc Pujols.

—Vui — digué — que quedi palès que mai no hauria pogut presumir que arribés el moment en què les armes poguessin substituir les lletres tan avantatjosament, però és que amb elles els vostres camarades de les trinxeres avui, i vosaltres demà, esteu escrivint un llibre infinitament bell, més profund que tots els que hàguin pogut escriure mai: Independència de la nostra independència.

La conferència del senyor Pujóls fou seguida pel públic amb gran atenció.

Després d'unes breus paraules de Rafel Moragues, que es trobava entre la concurrència, i d'un sentit parlament d'un representant del Front Popular de la població, el qual va prometre a les forces una bandera, clogué l'acte el delegat del comissari de la Inspecció General, agraint en nom d'aquest l'afecte que sentia vers les persones que tant espontàniament s'havien ofert a prendre part en aquest acte, en el que es reflexava l'entusiasme que el poble i el nostre Exèrcit senten per la causa de la nostra independència.

Acabada la festa se celebrà una recepció a l'Ajuntament, i quan la tropa hagué sopat fo obsequiada amb un ball, en el qual prengué part també tota la població. A la nit, i en el mateix teatre, hi hagué una sessió de cinema, i a continuació la companyia catalana de "Teatre Amateur" representà una de les més belles obres del seu repertori.

Interessant per a tots els components de la 43 Divisió

Tota la correspondència ordinària i certificada dirigida als components de la 43 Divisió i les seves Brigades 72, 102 i 130, que no ha pogut ésser lliurada als interessats a partir de l'evacuació de les dites Unitats de les posicions del Pirineu, serà lliurada sense interrupció, des del dia 24 del corrent, a la Prefectura Superior del Correu de Campanya, situada al carrer del Bara, 9, entresol, edifici de Dependències Militars, de deu a dotze del matí.

Entre acords i violacions

(Ve de la primera pàgina)

s'exposen els Governs de Londres i París: una solució illusòria i precària dels afers d'Espanya; un pacte no menys precari entre Anglaterra i Itàlia; després, una situació internacional més agitada que mai a causa de la decepció i de la rancúnica. Si es cerca un acostament real i durable amb Itàlia, no cal pas obtenir seguretats i prometeneps sinó actes, i per això convé no deixar de les mans prematurament cap de les armes que posseïm, ni cap dels mitjans de pressió que podem utilitzar. "Toquem i toquem".

"La política francesa — diu Péri a "L'Humanité" — viu d'ara endavant sota l'amenaça d'un acord anglo-italià fet a esquena i en detriment de França. Serà molt ingenu qui cregui que aquesta pressió Mussolini i Chamberlain no l'aplicaran més francament en els mesos a venir."

Péri posa encara una altra objecció. "Es veu clarament — diu — el que el Govern francès ha cedit, el que ha sacrificat. En canvi, no es veu el que ha obtingut."

"SI MUSSOLINI HA ESTAT SINCER, HA PERDUT; SI ENGANYA, HA GUANYAT" escriu "L'Ordre"

Però sembla que és que està molt preocupat per les males collites

París, 23 (per telèfon). — En el diari "L'Ordre", el redactor polític Claude Visières, en un article on exposa la situació d'Anglaterra davant el joc italià, diu que no pot aplaudir amb massa entusiasme les resolucions preses al Comitè de Londres. Es preveu —afegeix— que calen encara sis mesos perquè es pugui portar a terme completament la retirada de voluntaris i de material estranger, però al pas a què va Europa, pregunta, ¿on serem dintre sis mesos? Sembla que en aquest afer de Londres cadascú vulgui jugar a veure qui serà el més viu. Sembla, sobretot, que en l'esperit de Mussolini, l'acceptació de la retirada dels voluntaris correspongui més aviat a una enganyifa que no pas a un compromís sincer. O bé Mussolini ha fet amb Londres un acord sincer, o cerca solament un acord de façana que li ha de portar molts avantatges. En el primer cas ha perdut i no té més remei que confessar-se vençut, perquè hauria renunciat així a la seva raó d'existir. En el segon cas ha guanyat i pot proclamar-se vencedor, car els avantatges obtinguts li han de permetre de reemprendre amb més possibilitats d'èxit que mai la política imperialista de la Mediterrània i d'Africa, de la qual Anglaterra per la força de les coses és igual que França: una víctima.

El senyor Visières acaba dient que no creu que l'acord anglo-italià sigui posat massa aviat en pràctica.

En el mateix diari "L'Ordre" el seu corresponsal de Roma publica una crítica afirmant que Mussolini està disposat, de moment, al màximum de concessions, perquè es troba amb greus preocupacions per alimentar el seu poble. L'eixut i les glaçades han fet perdre a Itàlia les collites que li eren indispensables; hi ha l'amenaça, doncs, sinó de la fam, de restriccions molt severes i s'haurà d'arribar potser al racionament del pa. La collita presenta un déficit de més de dos milions de tones de gra, i d'altra banda l'arròs, e lsfruits i el vi enguany també estan en déficit.

El secret d'una actitud

ITALIA NECESSITA PA, CARN I CREDITS PER A COMPRAR-NE

Londres, 23. — El "Giornale d'Italia" pretén desmentir les informacions relatives a la petició d'un empréstit a Anglaterra per Mussolini. Els altres diaris feixistes italians ataquen la Premsa francesa perquè aquesta parla de la desvalorització de la lira; però resulta que aquestes informacions han estat publicades precisament per la Premsa conservadora anglesa.

La Premsa feixista italiana tracta d'amagar les negociacions financeres amb l'estranger, estretament relacionades amb les negociacions polítiques. Malgrat aquests intents, és cert que el conegut banquer jueu i gran amic de March, olp, finançer del règim feixista, negocia amb Londres l'obertura d'un crèdit per a comprar diversos milers de quintars de blat. També negocia crèdits a Iugoslàvia per a comprar carn en aquest país. Les negociacions de Volp s'han transformat en negociacions polítiques: Anglaterra obrirà crèdits al Canadà i a Iugoslàvia per donar menjar als italians, perquè Mussolini, que ha conquistat un Imperi, no els pot donar pa, i amenaça amb una guerra per a la conquista d'Europa, però no té aliments per el seu poble.

No obstant, sembla que Anglaterra solament obrirà aquests crèdits després de posat en vigor l'acord anglo-italià. Però, per posar en vigor aquest acord, Mussolini ha de retirar "una part substancial" de tropes feixistes d'Espanya, o retirar-se d'Espanya, o aprovar la iniciativa anglesa.

En aquest episodi de la farsa imperial de Mussolini i del prestigi del feixisme descansen totes les maniobres diplomàtiques, xantatge, ofensives al front faccios, negociacions tèrboles de mercaders a París i Londres i la notícia que Mussolini estaria disposat a retirar 10.000 soldats d'Espanya, deixant els seus aviadors, els seus artillers i el seu material, per permetre a Chamberlain posar en vigor l'acord anglo-italià i obrir els crèdits que Itàlia necessita per menjar carn i pa. — Agència Espanya.

PERO MR. CHAMBERLAIN HA RECOMANAT ALS BANCS QUE ESPERESSIN A OBRIR CREDITS A ITALIA

Londres, 23. — Respecte a obrir crèdits a Itàlia i de la visita del senyor Tatarescu, el "Daily Express" escriu:

"S'han previst mesures a Londres per tal de deixar a Itàlia els mitjans d'adquirir blat canadenc i per obrir crèdits als països de l'Europa central danubiana. No obstant, es comprèn ja a Roma que Anglaterra esperarà l'entrada en vigor de l'acord del 16 d'abril per tal de concedir a Itàlia els crèdits que necessiti.

"Per altra part, es creu saber que Tatarescu prepara actualment a Londres el terreny per a la negociació d'un acord romanès, similar al recent acord anglo-turc. Unes negociacions semblants es preveuen a Grècia i potser també a Txecoslovàquia.

"Finalment es declara que l'ajut econòmic a les petites potències ajudaria a estabilitzar la situació política a Europa."

El "Daily Herald" creu saber que "el Govern féu saber als Bancs que preferiria que no es concedís cap crèdit a Itàlia abans de la ratificació de l'acord del 16 d'abril".

El rierà afegeix que "això explica, en par, el gran desig de Mussolini que el Tractat entri en vigor immediatament".

Referent a la situació espanyola, els diaris d'esquerra són actualment els únics que comenten els bombardeigs de què són víctimes els vaixells mercants als ports espanyols. Per la seva part els diaris conservadors es limiten a reproduir els telegrames de València i Roma. — Fabra.

ELS NOUS BOMBARDEIGS DE VAIXELLS ANGLESOS IRRITEN L'OPINIO

Londres 23. — Els nous bombardeigs dels vaixells anglesos pels facciosos han origina moves preguntes de l'oposició en la sessió dels Comuns d'aquesta tarda. Al matí la premsa governamental es limitava a publicar les notícies dels bombardeigs, però sense comentar-los, perquè no podia fer-ho sense atacar Chamberlain. No obstant, la premsa d'oposició i alguns periòdics conservadors publiquen comentaris molt severs per al primer ministre.

El liberal "News Chronicle" recorda el discurs de Lloyd George i del diputat conservador Sandys, els quals advertiren Chamberlain que la seva actitud animava els agressors. El "News Chronicle" diu en el seu editorial que Franco no ha perdut el temps aprofitant-se de la declaració de Chamberlain. Segur de la impunitat i que el Govern anglès no farà res, Franco ha fet enfonsar una altra vegada vaixells anglesos. "Chamberlain — afegeix el periòdic — ha confessat al Parlament que no era gaire agradable saber que vaixells anglesos eren bombardejats als ports. Desgraciadament, Franco s'aprofita d'una manera tan amable de protestar."

El "Daily Herald" diu que "mai en la nostra història un Govern anglès ha sostingut una actitud tan deplorable". El periòdic laborista diu que és natural que Franco bombardegi els vaixells anglesos quan Chamberlain declara que no farà res.

El mateix diari conservador "Daily Mirror", a propòsit dels darrers bombardeigs, ataca en el seu editorial Chamberlain. — Agència Espanya.

La sessió dels Comuns

CHAMBERLAIN HA TRAMES NOVES PROTESTES A BURGOS

Mr. Attlee inicia un altre debat

Londres, 23.—Chamberlain ha anunciat a la Cambra, en la sessió de primera hora d'aquesta tarda, que el Govern s'havia dirigit a les autoritats de Burgos insistint en apressants reclamacions sobre l'assumpte del bombardeig dels vaixells britànics "Thopeneas" i "Sunion", i espera que els nacionalistes respondran aviat.

Amb l'anunciada interpel·lació que el senyor Attlee té anunciada al Govern sobre aquest assumpte s'iniciarà el debat, que es creu que serà molt mogut.

S'ha fixat l'hora de dos quarts de vuit de la tarda perquè el senyor Attlee comenci el seu discurs. — Fabra.

LA IMPORTANCIA VITAL DE LA PENINSULA IBERICA PER A FRANÇA I ANGLATERRA

Un comentari del "Times"

París, 23 (per telèfon). — "L'Ordre" reprodueix una important crònica del crític militar del "Times" de Londres, en la qual diu que els riscos de França són els mateixos d'Anglaterra. "Per la seva posició geogràfica —diu el crític— la Península Ibèrica té, tant per França com per Anglaterra, una importància considerable. I pregunta: quines serien les conseqüències estratègiques per a nosaltres si Espanya fos aliada dels nostres enemics? En primer lloc, és evident que Gibraltar no podria ésser utilitzat més com a base naval. D'altra banda, Anglaterra no tindria cap base britànica entre la metròpoli i Alexandria, o sigui sobre una distància le més de cinc mil quilòmetres, i això és tràgic si es considera sobre tot que aquest camí estaria ple de bases aèries i navals a mans dels enemics, principalment les Balears i les Canàries. Les comunicacions entre França i les colònies africanes serien també amenaçades. El resultat de la guerra d'Espanya no pot deixar-nos indiferents: una Espanya amiga és de desitjar, una Espanya neutra ens és indispensable.

ARA ELS LABORISTES SENTEN TAMBE "PROFUND HORROR"

Londres, 23. — El Comitè Executiu Nacional del Partit Laborista ha votat la següent resolució:

"El Comitè Executiu del Partit Laborista expressa el seu profund horror davant la repressa de l'agitació antisemita a Alemanya. Crida l'atenció del govern sobre els precedents ben coneguts del Dret internacional per a impedir l'obra del govern alemany, i demana que els punts de vista del govern britànic sobre aquesta qüestió sigui expressada amb la màxima energia." — Fabra.

L'AVIACIO METROPOLITANA ANGLESA COMPTA AMB 120 ESQUADRETES

Londres, 12. — El ministre de l'Aire, sir Kingkey Wood, ha precisat les esqcadretes amb què compta actualment l'aviació militar britànica: aviació metropolitana, 120; aviació colonial, 29. — Fabra.

Londres, 23. — El nombre de 31.650 homes que ha dit el ministre de l'Aire del Govern britànic que la Royal Air Force necessita es descompon de la següent manera: Dos mil cent pilots, cinc-cents cinquanta observadors, vint-i-sis mil obrers especialitzats i tres mil aprenents. — Fabra.

ELS EE. UU. ES POSARIEN D'ACORD AMB ANGLATERRA PER A SUPRIMIR ELS METODES INHUMANS DE GUERRA

declara Cordell Hull

L'acord, però, sembla que hauria d'ésser amb els que els empren

Washington, 23. — El Secretari d'Estat, Cordell Hull, ha declarat que considera els bombardeigs aeris de les poblacions civils com una qüestió que ha d'ésser urgentment estudiada. El Secretari d'Estat ha afegit que les autoritats nord-americanes negociaran de bona gana amb les autoritats angleses en totes les iniciatives amb vistes al desarmament i a suprimir els mètodes inhumans de guerra.

El ministre nord-americà de la Guerra, Woodring, ha pronunciat un discurs en una secció democràtica de Jersey City, en el qual ha fet una crida a les potències per tal que els bombardeigs aeris siguin limitats només als objectius clarament definits com a militars. "Avions de bombardeig — ha dit el ministre de la Guerra nord-americà — han llançat bombes sobre regions poblades, matant milers de ciutadans, dones i infants. Tots els principis de la llei internacional, tots els principis d'humanitat manifesten el seu horror contra aquests mètodes. No és possible que les grans potències mundials, en nom de la justícia i de la humanitat, no es posin d'acord per tal de limitar els atacs de l'aviació als objectius exclusivament militars." — Agència Espanya.

LA CONFERENCIA INTERNACIONAL DE LA CREU ROJA

La protecció a les dones i infants

Londres, 23. — La Conferència Internacional de la Creu Roja ha discutit la proposició de la delegació francesa sobre la protecció de les dones i infants en les guerres. Després d'una intervenció del president de la Unió Internacional de Socors als nens, que té la seva seu a Ginebra, i de la Secretaria General de les organitzacions nacionals de protecció a la infància, la proposició francesa ha estat presentada per tal d'ésser estudiada per la Comissió.

El primer ministre anglès ha rebut, a propòsit del Congrés de la Creu Roja, el senyor Davis, representant nord-americà. — Agència Espanya.

UNA CRISI MINISTERIAL EGIPCIA RESOLTA PER ENDAVANT

El Caire, 23. — El primer ministre, senyor Mahmud Pacha, ha ofert la seva dimissió al rei avui a la tarda, per tal de formar un nou Gabinet del qual formaran part cinc saadistes (Wafdistes dissidents) i del qual el senyor Maher serà ministre de Finances.

La Premsa en general acull amb satisfacció aquest canvi proposat i felicita als saadistes per collocar els interessos del país per sobre dels interessos del partit. — Fabra.

Notícies que arriben de Beyrouth ens anuncien que el Gran Mufti de Jerusalem no s'havia refugiat al Líban, com s'havia dit en un principi, sinó que es troba amagat en una població a la vora de Beyrouth

LA PUBLICITAT

DARRERA HORA

Ha mort la mare de la reina d'Anglaterra

S'ha ajornat el viatge del rei a París

París, 23. — La mort de la mare de la reina d'Anglaterra posa en perill el viatge dels reis d'Anglaterra a França. Avui es reuneix el Consell privat de la Corona anglesa per tal de decidir. Segons notícies anirà a França només el rei. — Agència Espanya.

NOMES ERA COMTESSA

Londres, 23. — El Lord Chamberlan Cromer, parlant aquest matí amb el sobirà, li ha manifestat que no creia que la Cort adoptés l'acord d'un dol oficial per la mort de la comtessa de Strathmore, atenent que la difunta no era originària de sang reial.

També s'ha ocupat amb el rei Jordi dels detalls concernents a l'enterrament de la comtessa. — Fabra.

S'AJORNA EL VIATGE

París, 23. — La mort de la mare de la reina d'Anglaterra ha donat lloc, des de primeres hores, a un canvi d'impressions entre aquesta capital i Londres. Encara que no s'ha acordat res e noconcret, es creu de totes maneres que el rei Jordi realitzarà el viatge en la data prevista.

Hom ignora si la reina Isabel podrà acompanyar el seu espòs. Tots els actes de diversió han estat, de moment, suprimits del programa establert amb motiu del viatge regi.

L'ambaixador de la Gran Bretanya a París visitarà el ministre senyor Bonnet a primera hora de la tarda, i es creu que podrà avançar alguna notícia sobre les resolucions que s'hagin adoptat durant el matí a Buckingham Palace. — Fabra.

* * *

París, 23. (Urgent.) — Ha estat ajornat el viatge dels reis d'Anglaterra a París. — Fabra.

EL CONDOL DE FRANÇA

París, 23. — El senyor Lezo, director del Protocol, s'ha traslladat aquest matí a l'ambaixada d'Anglaterra, a fi de presentar a l'ambaixador el condol del President de la República i del Govern francès amb motiu de la mort de la comtessa de Strathmore.—Fabra.

SEMBLA QUE EL VIATGE TINDRA LLOC A DARRERS DE JULIOL

París, 23. — Segons les darreres notícies, sembla que un ajornament d'algunes setmanes de la visita a França del rei Jordi i la reina Elisabeth figura entre les hipòtesis que s'han llançat avui.

Si aquesta eventualitat fos certa, la visita oficial dels sobirans podria efectuar-se durant els darrers dies del mes de juliol vinent. Aquesta solució permetria a la reina participar en el viatge.

Es tracta, però, només d'una hipòtesi. — Fabra.

A l'Est europeu

EL GOVERN ROMANES EXTIRPARA EL NAZISME DELS CENTRES DOCENTS

Bucarest, 23. — En prendre possessió del Ministeri d'Instrucció, el ministre de l'Interior, senyor Calinescu, ha declarat:

"El pressupost d'Instrucció representa una cinquena part de les despeses totals de l'Estat. A pesar d'això, fóra una enganyifa a la nació, en aquestes condicions, conservar al seu lloc funcionaris l'actitud i les tendències dels quals estarien en oposició amb l'estabilitat de les nostres institucions."

Precisant les seves intencions, el senyor Calinescu es proposa advertir als professors i alumnes que no hagin tingut en compte els advertiments anteriors, puix que s'ha sabut que els estudiants han estat molt influenciats per la propaganda de la "Guardia de Ferro". — Fabra.

LES GESTIONS DE TATARESCU A LONDRES

Londres, 23. — El senyor Tatarescu, ex president del Consell romanès, ha conferenciat amb sir Alexander Cadogan, sots-secretari permanent del Foreign Office, i amb el senyor Winston Churchill.

S'ha sabut que el senyor Tatarescu fou rebut ahir pel primer ministre, Neville Chamberlain, i per lord Halifax. — Fabra.

Londres, 23. — El "Financial Times" comenta la visita de l'ex-primer ministre romanès Tatarescu a Londres. Sembla que el representant romanès tracta d'obtenir crèdits a Londres, com els ha obtingut Turquia.

A aquest propòsit es comenta desfavorablement el fet que Turquia, després d'haver obtingut un empréstit a Londres, amenaci amb retirar-se de la Societat de Nacions a propòsit de la qüestió del Sandjak. — Agència Espanya.

ARA POLONIA S'ADONA DEL PERILL NAZI

Varsòvia, 23. — L'agència oficiosa Iskra denuncia les persecucions de què és víctima la població polonesa per part de les autoritats nacional-socialistes de Danzic.

"L'opinió polonesa — diu l'agència esmentada — no pot observar ja amb tranquil·litat les pràctiques de les autoritats de Danzic, que no harmonitzen de cap manera amb les declaracions solemnes dels caps del partit nacional-socialista i del Senat." — Fabra.

UN IMPOST SOBRE EL CAPITAL A HONGRIA

Budapest, 23. — El Govern ha publicat un Decret creant un impost sobre el capital mòbil i immòbil que varia del 5 al 20 per cent. Tots els capitals que passin de la quantitat de 50.000 pengoes estan subjectes al nou impost. — Agència Espanya.

LA POSICIÓ DE TURQUIA EN LA QUESTIO D'ALEXANDRETA

París, 23. — L'ambaixador de Turquia, senyor Saud Davaz, ha informat el senyor Georges Bonnet, ministre d'Afers Estrangers, del contingut de la nota del seu Govern a la Societat de Nacions.

Se sap que aquesta nota informa la S. de N. que Turquia no pot continuar col·laborant amb la Comissió de la Lliga que es troba actualment a Alexandretta per causa de "la parcialitat de l'esmentada Comissió, que ha quedat demostrada — segons diu el Govern turc — en detriment dels elements turcs".

S'assenyala de totes maneres que les converses entre els Estats Majors turc i franco-sirià prosseguiexen lentament al "sandjak", i que es tracta dels objectius turcs que seran admesos a col·laborar en el manteniment de l'ordre i en el "sandjak" i en la seguretat del territori.

França en la seva qualitat de potència mandatària conserva contingents a Alejandretta i Antioquia està disposada a admetre la presència i cooperació de les tropes turques, però amb la condició de trametre al "sandjak" un nou contingent d'efectius turcs.

Els negociadors han de tenir en compte també la delicada qüestió de la representació turca al si de l'Assemblea local del "sandjak". Turquia exigeix que podrien formar part de la dita Assemblea 22 diputats turcs no assolint la dita xifra. Hi confeixen paleveses que la representació turca no aconsegueix dita xifra, li fa poder arribar a una solució satisfactòria. — Fabra.

Els espies franquistes

L'EX-MARQUES DE REBALZO JA HA ESTAT INTERROGAT PEL CONTRAESPIONATGE FRANCES

Sembla que el descobriment portarà cua

París, 23. — L'advocat Martí, exmarquès de Rebalzo, i el seu còmplice han estat traslladats a Bordeus, on han estat interrogats per la policia i pels representants de la "Segona Oficina", és a dir, pel contraespionatge francès, que ha examinat els nous documents recollits a la banda d'espies. En el moment de la seva detenció Martí declarà als policies que era molt conegut a la "Segona Oficina" i que la seva detenció podria provocar disgustos a la policia. L'ex-marquès, per tant, es presentava com un espia al servei de França; però els documents recollits han demostrat que realitzava l'espionatge a compte d'altres potències estrangeres contra França.

La policia, després de l'examen dels documents, segueix una nova direcció. S'anuncien altres detencions, i se segueix dient que hi haurà sorpreses.

La policia no ha permès a l'exmarquesa, que participà a la banda, d'entrevistar-se amb el seu espòs, que es troba detingut a Bordeus. — Agència Espanya.

EE. UU.

EL PROCES CONTRA ELS ESPIES NAZIS

L'Estat no hi prendrà part

Nova York, 23. — El procés contra els espies alemanys i els seus còmplices nord-americans començarà el primer d'agost. El secretari d'Estat, Cordell Hull, ha anunciat que el seu departament no intervindrà en aquest procés. — Agència Espanya.

UNA TROMBA D'AIGUA DESTRUEIX UN POBLE

Portland (Oregon), 23. — L'Oficina Meteorològica ha rebut el següent missatge del seu Observatori de Pilotrock:

"Una mànega d'aigua ha destruït la petita ciutat de Pilotrock, a l'oest d'Oregon. Aviseu la Creu Roja".

Pilotrock està situat a uns quilòmetres de Pendleton i compta amb tres-cents habitants.

Segons les últimes notícies que es reben del lloc sinistrat, en pocs minuts les aigües assoliren l'alçària d'un metre. Tota la població aconseguí salvar-se.

Els danys causats per la inundació es calculen en uns cinquanta mil dòlars. — Fabra.

Les autonomies

L'esperanto serà l'única llengua oficial a Eslovàquia

Praga, 23. — El periòdic "Slovenncy Ilias" l'afinitat del qual amb el President del Consell són ben conegudes, creu que les modificacions que han d'ésser introduïdes a la llei sobre l'ús dels idiomes donarà satisfacció als eslovaca en la seva qualitat de segon poble de l'Estat.

L'esmentat periòdic escriu en síntesi: "L'eslovac serà en el successiu l'única llengua oficial a Eslovàquia... Tan sols les cartes personals dels ministres podran ésser redactades en txec. Aquesta disposició fa referència tant a les Escoles, Comunals com a la Universitat Comenius que té la seva seu a Bratislavia." — Fabra.

LA NOSTRA GUERRA ALS COMUNS

Un gran debat sobre les agressions als vaixells anglesos

Mr. Chamberlain declara que els avions agressors són de Franco, però recomana prudència per a evitar la guerra i confessa que té por de bloquejar Mallorca

Londres, 23. — Abordat a preguntes pels diputats de l'oposició, a fi que fes declaracions sobre el bombardeig dels vaixells mercants britànics ocorregut ahir en aigües espanyoles, el senyor Chamberlain ha dit aquesta tarda a la Cambra dels Comuns:

"El Govern britànic ha demanat a les "autoritats" de Burgos que li donin ràpidament explicacions sobre les agressions comeses contra aquests vaixells."

Lluny d'apaivagar la curiositat dels diputats, aquesta contesta ha promogut una veritable allau de preguntes i declaracions, no solament dels diputats laboristes i liberals, sinó ànuc dels conservadors.

El senyor Mander(liberal), ha preguntat:

"Tenint en compte que no s'ha adoptat cap actitud de fermesa, ¿no corre el perill de véure's seriosament compromès el pla de pacte dels quatre, en el qual somnia el senyor Chamberlain?"

El conservador senyor Duncan Sandys ha declarat:

"¿No comprén el senyor Chamberlain que la passivitat d'Anglaterra davant d'aquestes agressions ilegals i d'aquestes violències constitueix un element encoratjador per als violadors del Dret, no solament a Espanya, sinó a tot el món" (Grans aplaudiments en l'oposició.)

El senyor Chamberlain ha contestat:

"La política del Govern ja fou exposada a la Cambra."

Aquesta lacònica contesta promou un visible descontentament a la Cambra, on es nota un accentuat nerviosisme. Acallats els rumors el senyor Attlee, dèe l'oposició laborista, pregunta:

"¿No és evident que aquestes violacions, que aquestes violències sense fi, són conseqüència directa del discurs del senyor Chamberlain, que constitui una invitació a bombardejar els vaixells britànics?"

Chamberlain contesta ràpidament

"No és la primera vegada que es registren agressions d'aquesta mena."

LLOYD GEORGE

Seguidament després intervé el senyor Lloyd George. La seva intervenció, per bé que breu, desperta gran expectació a la Cambra, i en aixecar-se a parlar és aplaudit per molts diputats.

"¿VOL EXPLICAR-NOS EL SENYOR CHAMBERLAIN SI LA PROTESTA DEL GOVERN BRITANIC HA ESTAT DIRIGIDA ALS VERITABLES PROPIETARIS DELS AVIONS AUTORS DE LES AGRESSIONS QUE TOTS LAMENTEM, O BE S'HA LIMITAT A DIRIGIR LA PROTESTA A FRANCO? PERQUE ES PRECIS TENIR EN COMPTE QUE ELS APARELLS I ELS PILOTS SON SUBMINISTRATS PELS GOVERNS ALEMANY I ITALIA!" (Grans aplaudiments.)

El primer ministre, visiblement nerviós, contesta:

"No veig en virtut de quina autoritat declareu que aquests aparells pertanyen als Governs alemany i italià. Estic informat que formen part de les forces del general Franco." (Rialles als escons de l'oposició.)

El senyor Lloyd George protesta enèrgicament i declara que "si el primer ministre no considera suficients proves la nacionalitat dels pilots i la marca de fabricació dels avions, caldrà repetir-les-hi o subministrar-n'hi de noves."

Chamberlain insisteix en el seu punt de vista, i diu que "en tot cas aquests avions i pilots han d'ésser classificats en la mateixa categoria que les altres armes i equipos arribats de països estrangers als camps espanyols en lluita.

GRAN ESCANDOL

Aquestes paraules provoquen un formidable escàndol a la Cambra. Els diputats de l'oposició increpen durament el primer ministre. El president de la Cambra s'esforça inútilment per tal de restablir el silenci. L'escàndol dura molta estona, amb la particularitat que es veu creclar també alguns diputats de la majoria. La crideria i la confusió s'han calmat lentament.

L'ARMAMENT DELS VAIXELLS SERIA INCUMBENCIA DELS SEUS PROPIETARIS

Restablert el silenci, el diputi conservador sir William Brass demana que els vaixells mercants que navegluin en aigües espanyoles, vagin proveïts de canons-revòlver.

El Primer Ministre — que és constantment interromput per l'oposició — contesta que "aquesta qüestió és d'incumbència dels propietaris de tals vaixells.

WEDGWOOD BEN OFEREIX TOS TESTIMONIS

El laborista senyor Wedgwood Ben s'ofereix aleshores al Primer Ministre per tal de fer-li trobar dos comandants de vaixells mercants britànic Lombardejats, "els quals —afegeix diputat— conaran al senyor Chamberlain tota mena de detalls sobre la nacionalitat dels avions agressors."

L'ofertment del senyor Ben és acollit amb aplaudiments i paraules irònigues —hi ha entre altres: "L'home és prudent", "Potser tenges raó" i "Potser tenges raó".

Mr. Chamberlain va a entrevistar-se amb els testimonis

Tot seguit, el senyor Chamberlain es dirigeix cap al seu despatx, en el qual rep els capitans Llewelyn i Jones.

DESPRES DE L'ENTREVISTA AMB MR. CHAMBERLAIN

Els captans Jones i Llewelyn parlen amb els periodistes

Londres, 23. — Interrogats pels periodistes després de llur breu entrevista amb el senyor Chamberlain, els capitans Jones i Llewelyn s'han limitat a indicar que havien contestat cert nombre de preguntes sobre el nombre d'avions que agrediren els seus vaixells i sobre les circumstàncies i dates de les agressions.

Els dos oficials s'entrevistaran aquesta nit amb altres personalitats parlamentàries. — Fabra.

El públic intervé en l'escàndol

"¡CHAMBERLAIN ENCORATJA FRANCO!"

Londres, 23. — En la sessió celebrada aquesta tarda a la Cambra dels Comuns, mentre el senyor Chamberlain contestava una interpel·lació de Mr. Attlee sobre els bombardeigs dels vaixells mercants anglesos en aigües espanyoles, alguns espectadors que es trobaven a les tribunes han interromput l'orador. Saludant amb el puny clos enlaire, un d'ells ha cridat: "¡Chamberlain encoratja Franco perquè assassini els mariners anglesos!".

Una part del públic ha saludat amb aplaudiments aquest crit. Els ujiers han fet evacuar la tribuna als manifestants. — Fabra.

La sessió de la nit

LA INTERPEL·LACIO DE MR. ATTLEE

Londres, 24. — Aquesta nit s'ha entaulat a la Cambra dels Comuns un interessant debat, promogut pel senyor Attlee, cap de l'oposició laborista, sobre els bombardeigs registrats en aigües espanyoles contra vaixells mercants britànics.

El debat havia despertat gran expectació, i per aquest motiu la immensa majoria dels escons eren ocupats i les tribunes molt animades.

El senyor Attlee ha iniciat el debat amb una intervenció molt breu. S'ha limitat a recordar que en el debat delsdilluns d'aquesta setmana el primer ministre anuncià que havia protestat davant Franco per les repetides agressions:

"I ARA JA SABEM — AFEGEIX EL SENYOR ATTLEE — LA RESPOSTA QUE HA DONAT FRANCO: DUES NOVES AGRESSIONS CONTRA ALTRES TANTS VAIXELLS MERCANTS BRITANICS, DAVANT LA COSTA DE VALENCIA, PER REALITZAR UN COMERÇ PERFECTAMENT LEGITIM."

La por de Mr. Chamberlain

GUERRA AMB FRANCO?

Sir Neville Chamberlain diu que és evident que l'oposició està ressentida, i afegeix:

"Però jo demano a tots els diputats que recordin que ells tenen les seves responsabilitats, i que quan toquem temes susceptibles de conduir-nos prop d'una línia de demarcació perillosa, és a dir, prop de la línia que separa la pau de la guerra, recordem tots aquelxes responsabilitats, i meditem no solament sobre les circumstàncies del moment, sinó també sobre les conseqüències possibles que tota mesura que prenguéssim podria tenir sobre la vida i la sort dels nostres compatriotes.

Des del principi del conflicte espanyol, l'oposició ha presentat una persistentíssima i de vagedes una acarnissadíssima oposició a la política de no intervenció..."

El senyor Attlee s'aixeca enmig de grans aplaudiments, i interromp el primer ministre:

—S'equivoca sir Neville Chamberlain — diu el cap de l'oposició laborista—; s'equivoca completament, perquè la política de no intervenció fou acceptada pel moviment laborista, fins que es demostrà que era totalment unilateral. (Grans aplaudiments.)

En aquests moment, des de les tribunes del públic, surten veus que criden: "A baix la no intervenció." Molts dels que es troben a la dita tribuna aplaudeixen i donen crits de diversa menes.

Finalment, Chamberlain pot reprendre el seu discurs:

"El Govern — afegeix — ha demanat a les autoritats de Burgos que li non explicacions per les agressions comeses contra els vaixells britànics i ha transmès instruccions al nostre agent a Burgos perquè demani aquestes explicacions sense dilació de cap mena. També li hem transmès instruccions en el sentit que vingui a Anglaterra així que tingui el contingut de la contesta, a fi que puguem examinar la situació personalment.

Pel que es refereix a les agressions esmentades, jo les deploro i espero que Franco tindrà en compte els advertiments que li vaig fer fa temps. De totes maneres, crec que encara no és tard perquè doni les ordres oportunes a fi que impedeixi la repetició de tals incidents.

Pel que es refereix al que puguí ocórrer, només demano a la Cambra que esperi que hàgim rebut la resposta que esperem de Burgos, i que hàgim tingut temps d'estudiar-la.

POR DE BLOQUEIG DE MALLORCA

Un orador parla del bloqueig de Mallorca, proposat per Attlee i Lloyd George. Aquest diu que opina que tal mesura posaria fi a la guerra d'Espanya i als bombardeigs contra els vaixells britànics.

Chamberlain opina distintament. Per a ell, el bloqueig de Mallorca "determinaria una nova guerra europea", i afegeix: "Jo no vull córrer aquest risc".

"FRANCO NO DECLARARIA LA GUERRA A ANGLATERRA"

El senyor Attlee intervé, i diu:

"Crec que el bloqueig de Mallorca exerciria una eficaç pressió sobre Franco, el qual no declararia la guerra a Anglaterra." (Rialles.)

El primer ministre contesta:

"¿Però creieu que les coses quedarien tal com estan, o simplement que els bloquejats s'acontentarien amb estar-ho?"

Pel que es refereix a les propostes d'incautació como represàlies, suggerides contra Franco, el senyor Chamberlain ha recordat que "en territori de Franco hi ha esmerçats capitals per valor de 40 milions de lliures esterlines".

S'estèn en consideracions per a tractar de demostrar el fonamentat dels seus temors i arriba a la conclusió que no poden prendre's mesures ed represàlia contra béns afectes a Franco.

Acaba dient:

"No anem a canviar la nostra política amb Espanya. Tenim la intenció de continuar íntegrament la nostra política de no intervenció, la qual, per ara, promet les majors probabilitats d'èxit.

SIR ARCHIBALD SINCLAIR

Ely diputat liberal senyor Sinclair vaixells mercants britànics constitueixen actes de pirateria; com a tals haurien d'ésser contrarrestats amb represàlies, enfonsant un vaixell de guerra de la flota de Franco per cada agressió que cometessin els avions franquistes."

L'orador afegeix:

"La nostra ferma actitud en el cas de Txecoslovàquia ha salvat la pau; però Anglaterra haurà de pagar un preu terrible per la debilitat del seu Govern en la qüestió d'Espanya."

Mr. CHURCHILL

El senyor Churchill declara:

"Amb pena he de dir que cap altra potència toleraria el que estem tolerant nosaltres. El Japó, Itàlia, Alemanya i els Estats Units no se sotmetrien a aquest tracte prolongat que estem sofrint nosaltres mes darrera mes. De més a més, ningú al món osaria donar a aquestes nacions el tractament que es dóna a la nostra. (Gran ovació.) Això és, en si, un fet gravíssim. (Grans aplaudiments.) — Fabra.

El viatge dels reis d'Anglaterra

ELS SOBIRANS BRITANICS CELEBRARAN EL 19 DE JULIOL

París, 23. — A conseqüència del dol de la família reial anglesa, el president de la República ha suggerit als reis d'Anglaterra que podrien ajornar el seu viatge fins al 19 de juliol, per tal d'emprendre la tornada el dia 22 del mateix mes.

Els sobirans britànics han acceptat el projecte. Com es recordarà, havien d'efectuar el viatge a França el dia 29 del corrent mes.

En aquestes condicions el monument a la memòria dels morts australians en la gran guerra no serà inaugurat fins el 22 de juliol. — Fabra.

Sabotatge!

UN AVIO MILITAR FA EXPLOSIO I MOREN ELS SEUS OCUPANTS

Tours, 2'. — Un avió militar s'estavellà contra el sòl anit passada, als afores d'aquesta ciutat, a Beaumont La Ronce.

Els sis homes que tripulaven l'aparell han resultat morts. — Fabra.

Tours, 23. — Segons les darreres notícies rebudes, l'avió que s'estavellà ahir a Beaumont La Ronce portava set persones i no sis, com es va dir en principi. Aquests eren cinc oficials de l'Estat Major del ministeri de l'Aire, un sots-oficial de ràdio i un sots-oficial mecànic.

L'accident ha ocorregut a les dues, a un trenta quilòmetres al nord de Tours. L'avió procedia de Villacoublay i tornava a la seva base després de proveir-se a Tours.

Fins ara han estat extrets quatre cadàvers d'entre les restes de l'avió. Les víctimes apareixen carbonitzades.

Els paracaigudes, a mig desplegar, estan adherits als cadàvers, i no pogueren segurament obrir-se a causa de la poca altura a què volava l'avió.

Es desconeixen encara les causes de l'accident, però, segons alguns camperols, l'aparell féu explosió en ple vol.

L'acte d'anit al Tívoli a honor de la Divisió 43

Hi assistí el President Companys

Parlaren el Tinent Coronel Beltran, Ossorio Tafall i Miravitlles

Al teatre Tívoli se celebrà anit passada l'acte d'hamenatge a la 43 divisió organitzat pel Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya.

Assistí al dit acte una gentada enorme que omplia el teatre i en el qual predominaven els soldats de la Divisió homenatjada i combatents que es troben amb permís a Barcelona.

A l'escenari hi havia el tinent coronel Beltràn, cap de la dita Divisió 43, amb diversos caps i oficials, i el senyor Mirabitlles.

Aquest va iniciar l'acte fent un interessant discurs i posant de relleu la proesa que ha astorat el món amb la resistència i heroisme de la 43 Divisió al Pireneu. Espanya unida en aquesta guerra contra l'agressio dels Estats totalitaris obtindrà la victòria.

En el moment que parlava el senyor Mirabitlles ha entrat al teatre el President de Catalunya, Lluís Companys, al qual els soldats han ovacionat i victorejat amb entusiasme.

Acabà dient que com que resistir és vèncer, la resistència formidable que quasi sense armes i sense municions ha efectuat la 43 Divisió, és una de les majors i més eficaces aportacions realitzades a favor de la victòria de l'Exèrcit republicà.

Després ha parlat el tinent coronel Antoni Beltràn, que, en posar-se dempeus fou objecte d'una ovació extraordinària. Va dir que la 43 Divisió ha defensat la terra catalana com és la d'Espanya i la de la República, i va afegir que si bé han hagut de retirar-se del sòl que estaven defensant per haver-se'ls esgotat les municions i estar orfes de material bèl·lic del qual disposava en gran abundància l'enemic, quan els homes resisteixen acaben per obtenir la victòria.

El senyor Ossorio i Tafall, comissari general de l'Exèrcit, també ha pronunciat un discurs molt eloqüent glossant les paraules pronunciades per Mirabitlles i Beltràn i enaltint l'heroisme dels soldats de la 43 Divisió.

El senyor Mirabitlles, en nom del President de la Generalitat, va ofertar al tinent coronel Beltràn, per a les forces que comanda, un trofeu.

Va acabar la festa amb un acte de concert en el qual prengueren part molt rellevants artistes.

L'esport nazi ha fet el gran ridícol a Nova York

Hitler havia felicitat Schmeling, els altaveus retransmetien el combat, els nazis escoltaven

Joe Louis el deixà k. o. al primer round

Nova York, 23. — El boxador alemany, ari pur, Max Schmeling, ha rebut un telegrama de Hitler felicitant-lo com a "futur campió". En el primer assalt d'un matx de boxa, el campió ari ha estat derrotat per un negre. — Agència Espanya.

K. O. TECNIC I FULMINANT

Nova York, 23. — En el combat de boxa celebrat anit passada al Yankee Stadium de Nova York entre els pesos forts Schmeling i Louis, resultà vencedor el segon per haver llançat l'esponja el manager de Schmeling, que es trobava en una situació veritablement difícil.

La victòria de Louis, segons diuen els tècnics, no podia ésser més rotunda i completa, ja que és evident que si Schmeling no hagués estat salvat pel seu manager, no hauria pogut resistir ni un segon més davant el seu adversari. Cal tenir en compte, a més, que mancaven encara 26 segons per a acabar el round.

La victòria ha estat per k. o. tècnic, i hom creu que Schmeling no s'hauria aixecat del tapis abans dels deu segons. — Fabra.

A L'HOSPITAL

Nova York, 23. — El periòdic "Daily News" anuncià que Schmeling fou transportat a l'hospital, després de la seva derrota d'ahir davant de Louis.

Es féu una radiografia al ferit, i es constatà la fractura d'un os a l'anca.

Se sap que Schmeling es queixava d'haver estat tocat, durant el combat, per Louis a la regió renal.

En les manifestacions que s'organitzaren a Ibarri negre d'Harlem amb motiu de la victòria del seu ídol, hagueren d'ésser auxiliats, a conseqüència de ferides més o menys greus, diverses dotzenes de negres. — Fabra.

UN INSULT A LA RAÇA ARIA

Berlín, 23. — Les autoritats nazis oblidaren aquest matí les persecucions contra els jueus per exaltar el triomf del campió Schmeling. Els restaurants i cafès obtingueren permís per a restar oberts durant tota la nit, i amb altaveus comunicaven les informacions de Nova York. Després de tota aquesta preparació teatral, precedida dels telegrames de Hitler, la derrota fulminant del campió alemany ha produït una decepció quasi humorística. Es creu que el III Reich, per a aplicar llur teoria racista, impedirà ara que els campions aris purs lluitin contra els d'altres races, perquè no els puguin vèncer. — Agència Espanya.

Més personalitats alemanyes privades de la nacionalitat

NO HI HAURA SCHMELING?

Berlín, 23. — El Diari Oficial del Reich publica una nova llista de 30 personalitats alemanyes, la major part d'elles israelites, que han estat desposseïdes de la seva nacionalitat. — Fabra.

SEGUEIX LA CONFISCACIO DE DIARIS FRANCESOS A BERLIN

Berlín, 23. — Igual com ahir, la major part de periòdics francesos arribats a aquesta capital han estat recollits per la policia. — Fabra.

ELS NAZIS NO RETRO[illegible] NI DAVANT L'EXP[illegible] DE DONES

Bruixelles, 23. — La premsa ha publicat una protesta contra l'execució a Alemanya de Lisciotte Hermann. Associacions belgues, franceses i angleses han protestat contra l'execució d'aquesta dona alemanya. — Agència Espanya.